

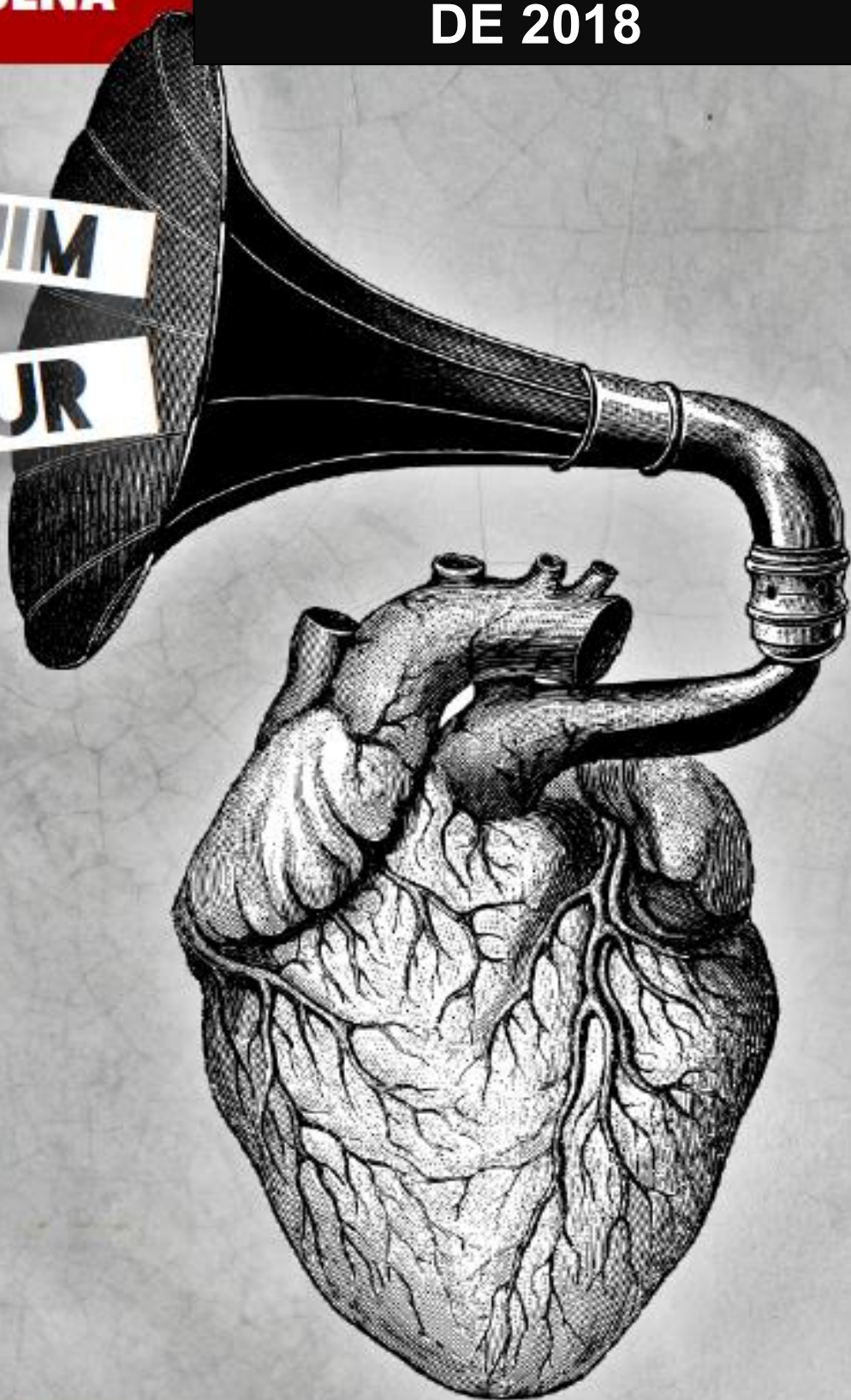
**XI CONGRÈS
CGT CATALUNYA
A IGUALADA-ÒDNA**

**DESENVOLUPAMENT –
ACORDS**

**19, 20 i 21 D'OCTUBRE
DE 2018**

CONSTRUIM

EL FUTUR

**NO VIUREM MÉS COM A ESCLAUS
DEL CAPITAL, DEL MASCLISME I DE LES INSTITUCIONS**

ÍNDEX

Punt 1. Obertura del Congrés-Ordre del dia	4
Punt 2. CONSTITUCIÓ DE LA MESA DEL CONGRÉS I COMISSIONS	5
Punt 2.1 DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'ESCRUTINI	6
Punt 2.2. DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'ACREDITACIONS	11
Punt 2.3. DICTAMEN DE LA COMISSIÓ REVISORA DE COMPTES	12
Punt 3. GESTIÓ DEL SECRETARIAT PERMANENT	13
Punt 4. ACCIÓ SINDICAL I SOCIAL: LA CGT DE CATALUNYA COM A EINA DE TRANSFORMACIÓ SOCIAL. PRECARIETAT LABORAL.....	16
Punt 4.0. DICTAMEN	16
Punt 4.1. Vot particular 1, defensat per Osona AADD	18
Punt 4.2. Vot particular 2, defensat per Vallès Oriental AADD	19
Punt 4.3. Vot particular 3, defensat per Transports Barcelona.....	20
Punt 4.4. Vot particular 4, defensat per Adm. Pública Barcelona	21
Punt 4.5. Vot particular 5, defensat per Ensenyament Barcelona	22
Punt 4.6. Vot particular 6, defensat per Ensenyament Barcelona	23
Punt 4.7. Vot particular 7, defensat per Banca Barcelona	25
Punt 4.8. ACORDS	26
COM FEM FRONT A LA REPRESSIÓ?	27
LA CGT, UNA ORGANITZACIÓ AUTÒNOMA I D'ACCIÓ DIRECTA	30
ACCIÓ SINDICAL I SOCIAL MITJANÇANT LA "FORMACIÓ DIRECTA" I FORMACIÓ CONTÍNUA, CAPACITACIÓ DE FORMADORS, AMPLIACIÓ DE GUIES I TEMES DE FORMACIÓ, I SEGUIMENT DE DESENVOLUPAMENT	35
ACCIÓ SINDICAL CONTRA L'ASSETJAMENT SEXUAL AL TREBALL	40
FORMACIÓ EN ANARCOFEMINISME I FEMINISME DE CLASSE	44
ACCIÓ SINDICAL CONTRA LA DISCRIMINACIÓ LABORAL PER RAÓ DE GÈNERE	47
EL PAPER DE LA CLASSE TREBALLADORA I DE LA CGT DAVANT L'AUTODETERMINACIÓ DE CATALUNYA	55
Punt 5. MODIFICACIÓ D'ESTATUTS.....	57
Punt 5.0. Dictamen	57

Punt 5.1. ACORDS	59
ARTICLE 7 DELS ESTATUTS.....	59
RESOLUCIÓ: CRIDA A LA VAGA FEMINISTA DEL 8 DE MARÇ	60
Punt 6. ELECCIÓ I NOMENAMENT DEL SECRETARIAT PERMANENT	61
Punt 6.0. Candidatura avalada per Vallès Oriental AADD.....	61
Punt 6.1. Candidatura avalada per Terrassa AADD, Anoia Metall, Anoia AADD.....	62
Punt 6.2. Elecció de la Comissió de garanties	63
Punt 6.3. Elecció de la Comissió econòmica	63
Punt 6.4. Elecció de la direcció de la Revista Catalunya	63
Punt 6.5. Elecció de les secretaries del Secretariat Permanent	63
ACTES	67

Punt 1. Obertura del Congrés-Ordre del dia

1.- Obertura del Congrés.

2.- Constitució de la Taula del Congrés i de les comissions.

1. Taula del congrés.
2. Comissió revisora de credencials.
3. Comissió revisora de comptes.
4. Comissió d'escrutini.
5. Comissió de ponències.

3.- Informe de gestió del Secretariat Permanent.

Aprovació o no de la gestió.

4.-Acció Sindical i social: La CGT de Catalunya com a eina de transformació social. Precarietat laboral.

5.- Estatuts.

6.- Elecció i nomenament del Secretariat Permanent.

- Elecció de les secretaries del Secretariat Permanent.
- Elecció de la direcció de la Revista Catalunya.
- Elecció de la Comissió de garanties
- Elecció de la Comissió econòmica

7.- Clausura del Congrés.

Punt 2. CONSTITUCIÓ DE LA MESA DEL CONGRÉS I COMISSIONS

Comissió	Lloc	Sindicat
Mesa	Presidència	Lleida. Activitats Diverses.
	Vicepresidència	Barcelona. Banca, Borsa, Oficines i Despatxos.
	Actes 1	Anoia. Activitats Diverses.
	Actes 2	Anoia. Metall.
	Paraules 1	Barcelona. Banca, Borsa, Oficines i Despatxos.
	Paraules 2	-
Escrutini	Escrutini 1	Barcelona. Transports i Comunicacions.
	Escrutini 2	Vallès Oriental. Activitats Diverses.
	Escrutini 3	Terrassa. Sanitat.
Credencials	Credencials 1	Barcelona. Ensenyament.
	Credencials 2	Manresa. Activitats Diverses.
	Credencials 3	Terrassa. Activitats Diverses.
Comptes	Comptes 1	Barcelona. Banca, Borsa, Oficines i Despatxos.
	Comptes 2	Barcelona. Metall.
	Comptes 3	Rubí. AADD
Ponències punt 4	PON4-1	Barcelona. Transports i Comunicacions.
	PON4-2	Vallès Oriental. Activitats Diverses.
	PON4-3	Barcelona. Administració pública.
	PON4-4	Viladecans-Baix Llobregat. Metall.
	PON4-5	Viladecans-Baix Llobregat. Activitats Diverses.
	PON4-6	Barcelona. Sanitat.
	PON4-7	Tarragona. Transports i Comunicacions.
	PON4-8	Baix Penedès. Energia, Minería, Químiques.
	PON4-9	Terrassa. Sanitat.
Ponències punt 5	PON5-1	Barcelona. Transports i Comunicacions.
	PON5-2	Viladecans-Baix Llobregat. Metall.
	PON5-3	Barcelona. Administració pública.
	PON5-4	Viladecans-Baix Llobregat. Activitats Diverses.
	PON5-5	Vallès Oriental. Activitats Diverses.
	PON5-6	Barcelona. Sanitat.
	PON5-7	Barcelona. Neteja.
	PON5-8	Anoia. Activitats Diverses.
	PON5-9	Girona. Activitats Diverses.

Punt 2.1 DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'ESCRUTINI

Taula definitiva de vots publicada per la Secretaria de Finances sortint

sindicat	Nº sindicat	VOTS
Alt Camp i Conca de Barberà. AADD. 298	298	0
Anoia. Activitats Diverses. 193.	193	9
Anoia. Metall. 258.	258	8
Badalona. Activitats Diverses. 67.	67	4
Baix Camp-Priorat. Activitats Diverses. 202.	202	8
Baix Llobregat. Activitats Diverses. 71.	71	10
Baix Llobregat. Metall. 72.	72	11
Baix Llobregat-Cornellà. Sanitat. 288	288	6
Baix Penedès. Activitats Diverses. 89.	89	5
Baix Penedès. Energia, Minería, Químiques. 90	90	5
Barcelona. Activitats Diverses. 63.	63	6
Barcelona. Administració pública. 55	55	17
Barcelona. Alimentació, Comerç i Hostaleria. 60.	60	5
Barcelona. Banca, Borsa, Oficines i Despatxos. 56.	56	17
Barcelona. Energia, Minería, Químiques i Afins. 64	64	6
Barcelona. Ensenyament. 58.	58	12
Barcelona. Espect, Inf, Paper i Arts Gràf. 59	59	7
Barcelona. Metall. 62.	62	11
Barcelona. Neteja. 61.	61	10
Barcelona. Sanitat. 65.	65	11
Barcelona. Transports i Comunicacions. 66.	66	21
Barcelonès Nord. Transports i Comunicacions. 239.	239	6
Berga. Activitats Diverses. 274.	274	1
Castellar del Vallès. Obreros Libertarios. 191.	191	3
Garraf-Alt Penedès. Activitats Diverses. 84.	84	7
Garraf-Alt Penedès. Metall. 182.	182	6
Girona. Activitats Diverses. 86.	86	10
Lleida. Activitats Diverses. 88.	88	7
Lleida. Transports i Comunicacions. 186.	186	6
Manresa. Activitats Diverses. 74.	74	5
Manresa. Metall. 75.	75	0
Maresme. Activitats Diverses. 78.	78	4
Osona. Activitats Diverses. 280.	280	1
Rubí. Activitats Diverses. 81.	81	6
Sabadell. Activitats Diverses. 196.	196	7
Sabadell. Metall. 257.	257	6
Sabadell. Neteja. 287.	287	5
Sabadell. Transports i Com. 248.	248	6
Sallent. Activitats Diverses. 83.	83	4

Sallent. Energia, Minería, Químiques i Afins. 82.	82	6
Santa Coloma. Activitats Diverses. 80.	80	0
Tarragona. Activitats Diverses. 192.	192	10
Tarragona. Banca, Oficines i Despatxos. 249	249	0
Tarragona. Sanitat. 289	289	5
Tarragona. Transports i Comunicacions. 142.	142	6
Terrassa. Activitats Diverses. 197.	197	5
Terrassa. Sanitat. 295	295	5
Terres de l'Ebre. Activitats Diverses. 296	296	4
Vallès Oriental. Activitats Diverses. 79.	79	9
Viladecans-Baix Llobregat. Activitats Diverses. 282.	282	11
Viladecans-Baix Llobregat. Metall. 283.	283	9
TOTALS		349

Dictamen de la comissió d'escrutini aprovat per assentiment

ANEXO 3.1

Comisión de escrutinio:

Una vez revisadas las cotizaciones y la tabla de votos que la organización del Congreso ha dispuesto para tal efecto, esta comisión resuelve, tras las modificaciones pertinentes.

Sindicatos con Acreditación: 45 sindicatos, a los que corresponden un total de 339 votos

Sindicatos no acreditados: 6 sindicatos.

Por la Comisión:

Eduardo Martín

Isaac Rodríguez

Demetrio Bermejo.

Sanitat Terrassa

Ttes. Barn

Act. Div. Vallès Oriental

El següent dictamen de la comissió d'escrutini va ser rebutjat pel plenari segons aquesta votació, de forma que el sindicat de Transports de Barcelona va quedar amb 21 vots, d'acord amb la taula definitiva de vots.

	SI	NO	ABS	TOTAL
Sindicats	15	24	5	44
Vots	123	188	28	339

ANEXO 3.2

Comisión de Escrutinio.

Recibida la reclamación del Sindicato de Transportes y comunicaciones de Barcelona, donde aportan documentación justificativa del ingreso de 1585 cuotas, realizadas antes del periodo orgánicamente establecido para reclamaciones a la tabla provisional de votos, esta comisión resuelve:

Según el artículo 9 del Reglamento de Congresos: "... s'obrirà un termini d'un mes abans de l'inici del Congrés per a reclamacions,..."

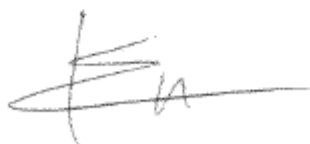
Por tanto, se reconoce la validez de las citadas cotizaciones y al Sindicato de Transportes y Comunicaciones de Barcelona le corresponden 23 votos, para una media de 1604 cotizaciones.

Por la Comisión:

Eduardo Martín

Isaac Rodríguez

Demetrio Bermejo.

Sanitat

Tter. Bama

Act. D'herres

Alles Oies

Dictamen de la comissió d'escrutini aprovat per assentiment

ANEXO 3.3

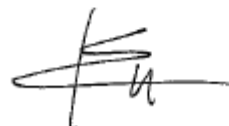
Comisión de Escrutinio.

Recibida la reclamación del Sindicato de Actividades Diversas del Alt Camp y Conca del Barberà en la que solicita la participación mediante voto en el presente Congreso, esta comisión resuelve:

Que este sindicato no cumple con lo estipulado en el artículo 08 del Reglamento de Congresos.

Por la Comisión:

Eduardo Martín

Santitat
Terrassa

Isaac Rodríguez

Ttes Barma

Demetrio Bermejo.

Act. Div.
Vallès Oriental

Els sindicats de Viladecans-Baix Llobregat van protestar perquè a la taula de vots el seu nom no constava correctament, per la qual cosa el Secretari d'Administració sortint va remetre el següent informe a la mesa:

Confederació General del Treball de Catalunya (CGT)**Comitè Confederal – Secretariat Permanent****Secretaria d'Administració**

Burgos 59 bxs - 08014 Barcelona - Telèfon: 93 512 04 81 – Mòbil: 664 755 977

Web: www.cgtcatalunya.cat – E m@il: sec-administracio@cgtcatalunya.catANEXO 5

Carlos Cunquero Uriarte, Secretari Administració sortint CGT Catalunya, certifica que encara que a la documentació del darrer Congrés estatal de València, els noms dels següents sindicats era diferent, el nom correcte segons estatuts dels sindicats és:

Sanitat Cornellà Baix Llobregat
Metall Baix Llobregat
AADD Baix Llobregat

Metall Viladecans Baix Llobregat
~~Sanitat Viladecans Baix Llobregat~~
AADD Viladecans Baix Llobregat

Igualada, 20/10/2018

Punt 2.2. DICTAMEN DE LA COMISSIÓ D'ACREDITACIONS

Aprovat per assentiment

ANEXO 2

Reunida la comissió d'acreditacions del XI Congrés de la CGT de Catalunya, formada per delegats de la CGT dels sindicats d'AADD de Manresa, AADD de Terrassa i Ensenyament de Barcelona i la secretaria d'organització de la CGT de Catalunya exposem el següent:

A data i hora d'aquest dictamen s'han acreditat correctament 45 sindicats de la confederació i un total de 219 delegades i 40 observadores.

Incidències trobades

-SINDICAT AADD MARESME

Nomena com a delegat a Joan Duran i Guich, que consta a la base de dades de CGT Catalunya com afiliat al sindicat de Transports i Comunicacions de Barcelona.

Resolem no acreditar el company com a delegat.

-SINDICAT DE TRANSPORTS DE TARRAGONA

Nomena com a delegats a José Tabuyo López i Enrique Villaseñor Osuna que no estan a la base de dades de CGT Catalunya. Hi ha una carta del sindicato federal ferroviario indicant que estan afiliats a la CGT i que passen les corresponents quotes al sindicat de transports de Tarragona (ja remesa per mail als sindicats de la CGT de Catalunya).

Avui el sindicat ha aportat documentació que acredita que s'està transferint correctament les quotes corresponents al compte del comitè confederal de CGT Catalunya.

Resolem acreditar les 2 persones indicades com a delegats.

Fem una crida a la responsabilitat dels diferents sindicats perquè regularitzin aquestes situacions.

-NOUS OBSERVADORS

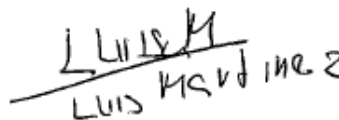
S'han donat diverses acreditacions com a observadores, a petició dels seus respectius sindicats, malgrat no estiguessin en el llistat provisional d'acreditacions.

Òdena, 19 d'octubre de 2018

Sindicat d'Activitats Diverses de Terrassa

Sindicat d'Activitats Diverses de Manresa

Sindicat d'Ensenyament de Barcelona

EMILI CORTAVITARTE

Secretari d'Organització

Punt 2.3. DICTAMEN DE LA COMISSIÓ REVISORA DE COMPTES

Aprobat per assentiment

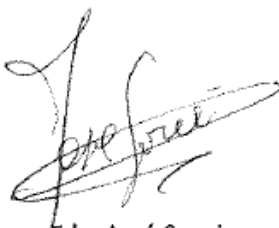
ANEXO 4

Examinadas las cuentas del Comité Confederal de la CGT de Catalunya, observamos que a pesar de las dificultades que se han producido con la compra del local, la economía del CCC de la CGT de Catalunya ha mejorado ostensiblemente. Las cuentas de los balances se han saneado contablemente. Se han reducido de forma importante muchos de los gastos; por ejemplo gastos de gestión, de limpieza, de teléfono, luz etc.

A pesar de ello esta comisión revisora de cuentas tiene que hacer las siguientes recomendaciones:

1. La revisión de las cuentas debería hacerse antes de la celebración del congreso, en tiempo y forma, lo que facilitaría el trabajo.
2. Mejora del archivo de la documentación contable y adaptar la nomenclatura a nuestra idiosincrasia.
3. Cambiar a criterio de devengo la contabilización del Catalunya y de Construcciones.
4. Existe un desfase entre el número de afiliados y cotizantes, los sindicatos deben mejorar la gestión de devoluciones y el mantenimiento de la base de datos. La partida de gastos de gestión de cobro y de devolución de recibos es mas de 10.000 € anuales. Los sindicatos deben pagar **todas las cuotas recaudadas** a la mayor brevedad posible.

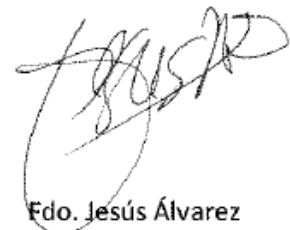
Una vez revisadas las cuentas del Comité Confederal de la CGT de Catalunya, esta comisión considera que las cuentas son correctas y proponemos al plenario su aprobación.

Fdo. José Sorni
Sindicato del Metal de Barcelona

Fdo. Daniel Montesinos
Actividades Diversas de Rubí

Fdo. Jesús Álvarez
Sindicato de Barcelona

Punt 3. GESTIÓ DEL SECRETARIAT PERMANENT

Secretaria General-Aprovada

	SI	NO	ABS	TOTAL
Vots	194	77	34	305
Sindicats	25	8	6	39

Secretaria d'Organització-No Aprovada

	SI	NO	ABS	TOTAL
Vots	108	156	41	305
Sindicats	13	20	6	39

Secretaria Acció Sindical-Aprovada

	SI	NO	ABS	TOTAL
Vots	197	81	20	298
Sindicats	25	10	3	38

Secretaria Acció Social-Aprovada

	SI	NO	ABS	TOTAL
Vots	177	95	20	292
Sindicats	22	12	3	37

Secretaria Administració-Aprovada

	SI	NO	ABS	TOTAL
Vots	188	92	19	299
Sindicats	24	11	3	38

Secretaria Comunicació-Aprovada

	SI	NO	ABS	TOTAL
Vots	220	58	21	299
Sindicats	28	7	3	38

Secretaria Gènere-Aprovada

	SI	NO	ABS	TOTAL
Vots	195	71	39	305
Sindicats	25	7	7	39

Secretaria Jurídica-Aprovada

	SI	NO	ABS	TOTAL
Vots	201	77	21	299
Sindicats	27	8	3	38

Secretaria Salut Laboral-Aprovada

	SI	NO	ABS	TOTAL
Vots	225	41	36	302
Sindicats	28	4	6	38

Secretaria Finances-Aprovada

	SI	NO	ABS	TOTAL
Vots	203	71	31	305
Sindicats	26	8	5	39

Direcció Catalunya-Aprovada

	SI	NO	ABS	TOTAL
Vots	126	84	12	222
Sindicats	15	11	2	28

Comissió Garanties-Paco Núñez-Aprovada

	SI	NO	ABS	TOTAL
Vots	125	16	14	155
Sindicats	18	2	3	23

Comissió Garanties-David Santamaría-Aprovada

	SI	NO	ABS	TOTAL
Vots	86	11	14	111
Sindicats	12	2	3	17

Reprovació informe gestió Josep Maria Pi, Secr. Org.-Reprovat

	SI	NO	ABS	TOTAL
Vots	207	76	22	305
Sindicats	25	10	4	39

Punt 4. ACCIÓ SINDICAL I SOCIAL: LA CGT DE CATALUNYA COM A EINA DE TRANSFORMACIÓ SOCIAL. PRECARIETAT LABORAL

Punt 4.0. DICTAMEN

Aprovat

	SI	NO	ABS	TOTAL
Vots	271	30	14	315
Sindicats	35	2	4	41

DICTAMEN COMISIÓ DE PONENCIA DEL PUNTO N° 4

LA CGT DE CATALUNYA COM A EINA DE TRANSFORMACIÓ SOCIAL.
ACCIÓ SINDICAL I SOCIAL.

A las 17:45 horas del día 19 de octubre de 2018, se constituye la comisión de ponencia al punto n° 4 por todos los miembros propuestos por los diferentes sindicatos de la CGT de Catalunya.

La constituyen:

Sindicato de Sanidad Terrassa – Agustín Baena Tamargo
Metal Viladecans- Baix Llobregat- Tony Casado
Oficios Varios de Viladecans- Baix Llobregat- Jordi Alcasser i Iber
Sindicat de Activitats Diversas Vallés Oriental- Alvaro Illigo
Administración Pública de Barcelona- Martín Navarro
Sindicato de Industrias Químicas Baix Penedes- Pedro Duque Tejedor
Sanidad de Barcelona- Carmen Bermúdez Utrilla
Transportes y Comunicaciones de Barcelona- Carlos Navarro Zea
Transportes y Comunicaciones de Tarragona- Enrique Villaseñor Osuna

Una vez tabulados los 44 acuerdos que ha entregado la comisión organizadora a esta comisión, los resultados son los siguientes:

PONENCIA	A FAVOR	EN CONTRA	ABSTENCIÓN
1	120	115	10
2	200	86	6
3	220	87	6
4	158	146	10
5	162	98	37
6	187	68	32
7	90	145	42
8	140	137	21
9	272	12	11
10	270	17	1
11	249	30	9
12	134	122	20
13	167	97	17
14	135	163	10
15	65	178	28
16	130	114	10

De los datos reflejados anteriormente esta comisión emite el siguiente dictamen para su aprobación en el congreso, en el punto 4, "LA CGT DE CATALUNYA COM A EINA DE TRANSFORMACIÓ SOCIAL: ACCIÓ SINDICAL I SOCIAL", las siguientes ponencias, en su totalidad aprobadas por más del 50 % de los votos de los sindicatos acreditados:

Ponencia n° 2 Com fem front a la repressió? Encabezada por Ermengol Gassiot y páginas 8 y 9;

Ponencia n° 3 La CGT, una organització autònoma y d'acció directa Encabezada por Ermengol Gassiot, páginas 10 a 13

Ponencia n° 6 Acció sindical i social mitjançant la "Formació Directa" y i Formació Continua, Capacitació de formadores, ampliació de guies ítemes de formació, i seguiment de desenvolupament. Encabezada por Javier Liste Limés, páginas 42 a 45

Ponencia n° 9 Acció Sindical contra l'assetjament sexual al treball Encabezada por Mireia Redondo Prat, páginas 50 a 52

Ponencia n° 10. Formació en Anarcofeminisme i feminisme de classe. Encabezada por Mireia Redondo Prat, páginas 53 a 56

Ponencia n° 11. Acció sindical contra la discriminació laboral per raó de gènere. Encabezada por Mireia Redondo Prat, páginas 57 a 65.

Así mismo constatamos al congreso que las siguientes ponencias tienen menos del 50% de los votos pero más votos a favor que en contra:

Ponencias: 1, 4, 5, 8, 12, 13, 16.

De igual manera constatamos al congreso que las siguientes ponencias tienen más votos en contra que a favor.

Ponencias: 7, 14, 15

LA COMISIÓN DE PONENCIA AL PUNTO 4.

Punt 4.1. Vot particular 1, defensat per Osona AADD

Aprobat

	SI	NO	ABS	TOTAL
Vots	165	67	90	322
Sindicats	24	7	11	42

VOTO PARTICULAR 1
ANEXO 6

XI CONGRES CGT CATALUNYA 19-21 D'OCTUBRE 2018 IGUALADA-
ÒDENÀ

VOT PARTICULAR

AL DICTAMEN DE LA PONÈNCIA 4: " LA CGT DE CATALUNYA COM A EINA DE
TRANFORMACIÓ SOCIAL: ACCIÓ SINDICAL I SOCIAL"

QUE PRESENTA EL SINDICAT D'OFICIS VARIS D'OSONA, NÚM 280

Incloure al dictamen de la ponència número 4 el següent paràgraf del llibre de ponències,
ponència 5, pàgina 39, línies 20 a 29, com a complement a la ponència 6:

"Fomentem cada vegada més entre les afiliades no militants l'acostament a les activitats culturals llibertàries, i trenquem fronteres entre nosaltres. L'activitat cultural del nostre entorn prové del nostre pensament alliberador que lluita contra el nociu funcionament social i el poder, és i sempre ha estat una de les nostres eines d'acció social, no solament la protesta o l'acció, tendim a creure que falta acció revolucionària i que per tant hem d'incidir en fer més acció, però l'espurna de la cultura revolucionària predispesa. Militants llegint, educant-se, però no només a nivell teòric, sinó de pràctica cultural. Com es concreta tot això és també transcendental, com es reflecteix en l'actitud que ens caracteritza per enfrontar-nos a la jerarquia i el privilegi. La Dinamita cerebral crea un moviment sòlid avançament de la societat autogestionada i llibertària."

Punt 4.2. Vot particular 2, defensat per Vallès Oriental AADD

Aprobat

	SI	NO	ABS	TOTAL
Vots	175	149	14	338
Sindicats	25	18	2	45

Vallès Oriental

VOT. PARTICULAR 2
ANEXO 7

Voto particular: pág 35 línea de la 18 a la 29

Pedimos que se incluya al Dictamen

lo siguiente:

- Nuestra principal estrategia de lucha continuará siendo negociar con la presión y la acción directa.
- Formación a nuestra afiliación y delegadas de cómo negociar con la presión y la acción directa.
- El verdadero grupo de apoyo o grupo de trabajo no es otro que el sindicato, la localidad, federación... ya sea en lo social o sindical.
- Proponemos reflexión contra la inmediatez, la calidad sobre la cantidad, las ponencias sobre los artículos de opinión. Debemos recuperar la capacidad de proponer, pensar y decidir de la afiliación.
- No ir de la mano con aquellas organizaciones que han formado parte de la represión a nuestra afiliación.
- CGT no puede ni debe apoyar la creación de ninguna estructura de Estado."

AADD Vallès Oriental - 079

 CGT BARCELONA
SECRETARIAT
SINDICAT DE TREBALL

066

 CONFEDERACIÓ GENERAL DEL TREBALL
DE CATALUNYA
VALLÈS ORIENTAL
MOLLET

Punt 4.3. Vot particular 3, defensat per Transports Barcelona

No Aprovat

	SI	NO	ABS	TOTAL
Vots	112	202	24	338
Sindicats	15	26	4	45

Ttes Barma

VOT PARTICULAR 3
ANEXO 8

Punt 4

Vot particular:

Eliminar les línies 2 a 5 pàg 9, que diu
"Finalment, es reconeix que aquells afiliats/des que optin
per una sortida en clau individual a un fet repressiu,
sempre i quan no perjudiquin els interessos de
l'organització ni d'altres companys/es, ho puguin fer.
En aquestes circumstàncies, el suport de l'organització
serà estrictament personal".

Transports i Comunicacions BCN 06

CGT BARCELONA
SECRETARIAT PERMANENT
SINDICAT DE TRANSPORTS I COMUNICACIONS

Punt 4.4. Vot particular 4, defensat per Adm. Pública Barcelona

No Aprovat

	SI	NO	ABS	TOTAL
Vots	116	168	33	317
Sindicats	14	23	5	42

VOT PARTICULAR 4

ADMIN. PÚBLICA BARCELONA

ANEXO 9

8. PARTICIPACIÓ DE LES PERSONES MIGRANTS A LA CGT

El sindicat CGT està compromès amb l'anti-racisme en totes les seves expressions i, en general, les anarcosindicalistes sabem desmuntar el discurs racista de divisió de classe relacionat amb les creences sense fonament real, que tenen com a objectiu confondre'ns d'enemic: que ens prenen els recursos socials o la feina. No volem abundar en temes ja sabuts, sinó que proposem una fórmula per tal que les persones migrants sense, o amb molt baixos, recursos econòmics puguin formar part de la lluita transformadora de la CGT.

Perquè estem convençudes de que som una sola classe, volem ampliar la capacitat de lluita del nostre sindicat en la línia de que siguin les pròpies treballadores migrants, com afiliades de la CGT, les protagonistes de la reivindicació i les impulsores de les lluites per la igualtat de drets.

La proposta que portem vol facilitar econòmicament l'entrada com afiliades de treballadores migrants amb baixos ingressos, amb un ajut per pagar la quota.

Aquest ajut ha de sortir d'una partida pressupostària que la CGT destini a assolir aquest objectiu. Pensem que es pot fer limitada en el temps, per exemple durant 6 mesos, i després valorar conjuntament si cal continuar, incrementar la quantitat o be deixar-ho córrer.

Sindicat d'administració pública de Barcelona
Sindicat Garraf - Alt Penedès
Sindicat d'Ensenyament de Barcelona

Punt 4.5. Vot particular 5, defensat per Ensenyament Barcelona

Aprovat

	SI	NO	ABS	TOTAL
Vots	180	111	34	325
Sindicats	24	14	4	42

VOT PARTICULAR 5

Vot particular al dictamen final del punt 4

Inclou:

de la ponència n.º 12,

de la pàgina 67

.- línies 19 i 20

.- línia 21

.- de la línia 22: "Examinar i treballar els tics masclistes, homòfobs i transfobs en les nostres assemblees i grups.

.- línia 28: «En el cas de trobar-nos amb casos d'agressions i maltractaments, cal saber actuar.

Pàg 68:

.- línia 3: «S'hauria de fer un grup de suport a la víctima que li permeti explicar que li ha passat i que vol fer al respecte»

.- línia 17: «i un grup de persones que s'encarreguin de parlar amb l'agressor i fer-li entendre que agredir no es la opció»

pàgina 82,

.- línia 27: «treballar per una participació activa en ~~totes~~ les lluites socials que hi ha al carrer: feminisme, ecologisme, migració, TTIP, etc...»

Presenten:

Ensenyament Barcelona, Metall Barcelona, Administració Pública Barcelona, AA.DD. de la Federació Comarcal del Baix Penedès, Sanitat Baix Llobregat, Metall Baix Llobregat, OO.VV. Baix Llobregat, Banca Barcelona.

Punt 4.6. Vot particular 6, defensat per Ensenyament Barcelona

Aprovat traient els 4 primers paràgrafs

	SI	NO	ABS	TOTAL
Vots	176	158	4	338
Sindicats	22	22	1	45

NOT PARTICULAR 6 ENSENYAMEN BARNA

El sindicat d'Ensenyament de Barcelona (58) demanem que sigui sotmès a vot particular el text que adjuntem amb el títol "El paper de la classe treballadora i de la CGT davant l'autodeterminació de Catalunya" per tal que sigui incorporat al dictamen final del Congrés si així es decideix.

Sindicats que hi donen suport:

Administració pública de Barcelona (55)

Activitats Diverses de les Terres de l'Ebre (296)

Activitats Diverses del Baix Camp-Priorat (202)

Sanitat Tanagosa (289)

Òdena, a 20 d'octubre del 2018

El paper de la classe treballadora i de la CGT davant l'autodeterminació de Catalunya

Tot i que la seva presència va augmentar exponencialment els dies 1 i 3 d'octubre, és cert que una part important de la classe treballadora no ha estat present en les mobilitzacions en favor de la República catalana. Aquest fet s'entén en bona part pel paper jugat per les direccions de les organitzacions que malauradament encara són majoritàries:

- PSOE i PCE avalant la "transició" i la Constitució, CCOO signant els Pactes de la Moncloa i actualment aquestes mateixes organitzacions i UGT tractant d'apuntalar el Règim del 78.
- El reformisme de Podemos i dels Comuns a Catalunya parlant de "dret a decidir" en abstracte però no donant suport a aquest quan el vol exercir unilateralment el poble de Catalunya i plantejant unes polítiques socials que no són possibles amb l'actual marc institucional.
- L'assimilació de la independència de Catalunya amb un Estat-Nació de caire neoliberal per les polítiques de retallades i privatitzacions que han aplicat els darrers Governos de CiU i JxS amb el seguidisme de la CUP en diferents investidures i pressupostos.

Moites treballadores i treballadors que van defensar les urnes i van votar si l'1 d'octubre no ho van fer des d'una perspectiva nacionalista ni identitària, sinó des d'una voluntat de ruptura. Però la classe treballadora catalana ha estat orfe d'un referent polític i sindical que ligués el procés d'alliberament nacional del poble Catalunya amb el de l'alliberament social dels i de les treballadores tal i com sí es planteja als acords del II Congrés: *"En aquest terreny el sindicalisme i la lluita nacional no apareixen com a contradictoris sinó com a indissociables. Conjuntament defineixen un àmbit social i polític on realitzar la confluència de moviment obrer i moviment popular sota un objectiu comú: l'emancipació col·lectiva (nacional) i social del nostre poble."*

De la mateixa manera, la classe treballadora de la resta de territoris de l'Estat no ha comptat amb un referent polític i sindical de masses que plantegi la independència de Catalunya com a oportunitat històrica per a l'abolició del conjunt de l'Estat Monàrquic i que podria permetre la construcció d'un nou model de relació lliure entre pobles. Així es planteja als acords del IV Congrés de Lleida: *"La CGT lluitarà per un veritable internacionalisme solidari, que cal diferenciar clarament de l'interestatisme regnant. Això requereix la solidaritat amb les lluites d'emancipació dels pobles oprimits pels actuals estats-nació, construïts sobre la base de la dominació i la força, en el camí de la construcció d'un nou ordre internacional basat en la lliure federació de pobles lliures i iguals en drets."*

No hi ha cap garantia de que la independència de Catalunya ens portaria a la societat que volem. Però el procés per fer-la efectiva és intrínsecament progressiu, en tant que parlem de l'abolició de la Monarquia i de l'Estat hereu del franquisme a un territori. Els fet d'octubre constataren que aquesta ruptura no es fa des de les institucions burgeses sinó que passa per la mobilització, l'autoorganització popular i la desobediència de masses. I aquest és el terreny des del qual tenim més opcions d'incidir i de que allò que es construeix vingui de la mà dels nostres plantejaments. Però per incidir s'hi ha d'estar. Per això, la CGT Catalunya ha de prendre un paper molt més actiu davant el conflicte a Catalunya i plantejar decididament la ruptura amb l'Estat des d'una perspectiva nítidament diferent a la del nacionalisme identitari i nítidament alternativa als plantejaments de la burgesia catalana.

De la mateixa manera reivindiquem els mètodes de la lluita obrera, inclosa la vaga general, com a instrument contra la repressió i per tal de ligar aquest conflicte amb les reivindicacions de la classe treballadora. En aquest sentit, reivindiquem com un encert la convocatòria de vaga general el 3 d'octubre. No només es va respondre a la repressió de l'Estat sinó que el Govern de Catalunya, la patronal, les entitats interclassistes ANC i Òmnium i els sindicats CCOO i UGT van haver de maniobrar inventant-se una "aturada de país" amb la intenció de diluir el caràcter combatiu i de classe d'aquella vaga i tractant de recuperar el control de la mobilització que havien perdut el dia 1. Tot i la maniobra, tant el seguiment de la vaga com la participació a la manifestació convocada per la CGT amb altres organitzacions van ser històrics i van demostrar que és possible trencar el monopoli de les entitats interclassistes i els sindicats de concertació en la convocatòria de mobilitzacions de masses.

Punt 4.7. Vot particular 7, defensat per Banca Barcelona

És anul·lat pel President de la mesa, en raó de no seguir el procediment estatutari

VOT PARTICULAR 7

BANCA BARCELONA

~~ANUL·LADO~~

Vot particular

ANEXO 13

Des del sindicat de banca de barcelona s'ha detectat un error en la inclusió de la ponència 10 en el punt 5 d'estatuts.

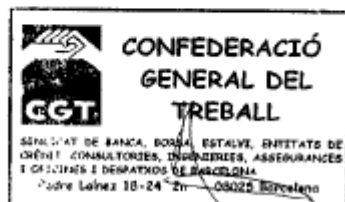
A la ponència lo únic que es demana és que el confederal de Catalunya demani a la propera plenaria del confederal estatal que es reconegui el sector TIC de forma provisional. En definitiva, en cap cas és una modificació d'estatuts si no l'aplicació de l'article 23 dels estatuts de la CGT Estatal on es diu:

"Ante la posibilidad de surgimiento de un nuevo sector o ramo no encuadrado entre las Federaciones arriba mencionadas, será el Comité Confederal reunido en Plenaria ordinaria quién decidirá sobre el reconocimiento del nuevo sector como tal, y/o la constitución de la Federación correspondiente, de forma provisional hasta el siguiente Congreso ordinario."

Aquest mateix procediment ja es va realitzar fa un parell d'anys.

Així doncs com no requereix cap modificació d'estatuts es demana que no apliqui el criteri dels 2/3 per la seva aprovació.

Sindicat de banca de barcelona

Punt 4.8. ACORDS

La part dispositiva dels acords està dins de requadres

COM FEM FRONT A LA REPRESSIÓ?

“Ens vam adonar que, com més obeïem, pitjor ens tractaven”

Els darrers anys hem vist com la repressió s'ha intensificat. Tothom tenim al cap molts exemples de la utilització de la repressió per la via penal per perseguir les lluites contra el poder, des dels moviments socials i, més recentment (especialment des de l'any 2010), des del sindicalisme. En aquesta repressió hi han estat implicades les diferents institucions, ja sigui directament com a denunciants i executores, com encobridores, aprovant normatives cada vegada més restrictives a nivell estatal, autonòmic i municipal, etc.

La CGT hem patit directament aquesta repressió. Hem conegut l'empresonament d'una companya i judicis penals contra desenes de companyes i companys. Com a organització hem donat respostes en els diferents casos, denunciant la persecució política que hi ha darrere, cridant a la solidaritat i mobilitzant el rebuig a la repressió. Ho hem fet de diverses maneres, en funció de les conjuntures, els casos i les situacions específiques.

Des de la CGT tenim clar que la repressió és una eina de tot estat, i de les institucions que el conformen, contra l'acció col·lectiva i individual de qui planteja alternatives a l'actual situació de desigualtat, explotació i opressió. Per això, com a organització, hem defensat i defensem que la lluita contra la repressió és també part de la nostra lluita contra les diferents opressions i per la llibertat. Reconeixem que la diversitat de situacions repressives i de les persones que la pateixen de vegades requereixen de certa amplitud en les formes de resposta. No obstant, **quan la resposta a la repressió la fem des de la CGT, aquesta resposta ha de partir del conflicte amb qui la promou. És a dir, ha de fer de la lluita antirrepressiva una eina més de la confrontació als abusos del poder.** En aquesta lluita, la recerca de formes d'enfrontament i de desobediència al propi fet repressiu pot ser una via per traslladar el fet repressiu al nostre terreny.

Com que aquest és un debat altament complex, i assumint els aspectes esmentats, aquesta ponència proposa:

Acords:

- 1- La resposta que es faci des de l'organització als atacs repressius ha de partir del conflicte que tenim amb l'opressió del poder, de l'estat i del capital.**

- 2- Ens emplacem a analitzar com es poden concretar aquestes respostes que, d'alguna manera, han de superar els aspectes purament jurídics i cercar l'enfrontament amb aquelles institucions que ens reprimeixen.
- 3- Per aquesta raó, dins dels propers dos anys l'organització realitzarà un comici orgànic per tractar, amb temps i amb les aportacions de totes i tots aquells afiliats/des que tinguin interès en fer-ne, com donem resposta a aquesta repressió creixent.
- 4- Finalment, es reconeix que aquells afiliats/des que optin per una sortida en clau individual a un fet repressiu, sempre i quan no perjudiquin els interessos de l'organització ni d'altres companys/es, ho puguin fer. En aquestes circumstàncies, el suport de l'organització serà estrictament personal.

-
- 5- La nostra principal estratègia de lluita continuarà sent la negociació utilitzant la pressió i l'acció directa.
 - 6- Formació a la nostra afiliació i delegades de com negociar utilitzant la pressió i l'acció directa.
 - 7- El veritable grup de suport mutu o grup de treball no és un altre que el sindicat, la localitat, federació... ja sigui en el vessant social o en el sindical.
 - 8- Proposem reflexió contra la immediatesa, la qualitat sobre la quantitat, les ponències enfront dels articles d'opinió. Hem de recuperar la capacitat de proposar, pensar i decidir de l'afiliació.
 - 9- No anar de la mà amb aquelles organitzacions que han format part de la repressió a la nostra afiliació.
 - 10- CGT no pot ni ha de recolzar la creació de cap estructura d'Estat.

LA CGT, UNA ORGANITZACIÓ AUTÒNOMA I D'ACCIÓ DIRECTA

La CGT, una organització autònoma

El sindicalisme és, probablement, el moviment social més antic i més extens d'època contemporània. Representa la forma d'organització que tenim com a classe. Neix a partir de que, com a treballadores i treballadors, ens reconeixem com a iguals i identifiquem els nostres interessos comuns front a qui ens explota i ens oprimeix: el capitalisme i les seves eines polítiques, els estats. Com a treballadores i treballadors tenim unes aspiracions pròpies i autònomes, oposades a les del capital. Col·lectivament ens organitzem, analitzem la realitat i decidim incidir-hi a partir de les eines de les que ens hem dotat. El sindicalisme, en el seu origen, això ho ha fet amb organitzacions autònomes de i i de les empreses capitalistes. És per això que la CGT, en els seus estatuts, es reconeix com una organització autònoma.

A l'Estat espanyol, durant com a mínim les darreres dècades, el sindicalisme majoritari ha sacrificat voluntàriament la seva capacitat d'autonomia respecte l'estat i el capital. Ho veiem diàriament en múltiples aspectes: les prebendes que els dona la LOLS, en arbitratges i espais de "mediació" com el Tribunal Laboral de Catalunya, en la gestió de fons de pensió privats, en la seva pràctica sindical tant a nivell confederal com en moltes empreses, etc. És obvi que la CGT no pretén entrar en dinàmiques d'aquest tipus.

No obstant, la nostra autonomia com a organització sindical prové també del fet que som una organització de treballadores i treballadors. A un nivell general definim els nostres objectius a partir dels trets que ideològicament hem decidit que ens defineixen, i per això som llibertaris/es, federalistes, internacionalistes, anticapitalistes i volem fer la revolució social. A un nivell més concret, a partir de les situacions a empreses o sectors específics, o a un determinat territori, analitzem cada realitat, les seves conjuntures, identifiquem uns objectius i definim un pla d'accions per assolir-les. Això ho fem constantment en els diferents conflictes on decidim actuar. L'actuació ve motivada per unes finalitats definides per nosaltres i un pla de lluita definit per nosaltres. Això ens fa ser autònoms d'altres tipus d'organitzacions (com per exemple els partits polítics) i, no cal dir-ho, de les institucions de l'estat i del capital.

Si com a classe treballadora volem disposar d'una eina col·lectiva de lluita, és imprescindible que aquesta sigui autònoma. És a dir, cal que es configuri a partir dels nostres interessos, de la nostra realitat col·lectiva i de les nostres capacitats d'actuació, tant a nivell global com concret.

La CGT i l'acció directa

Una conseqüència del caràcter autònom del sindicalisme real és l'acció directa. L'acció directa comporta definir els nostres propis mitjans per actuar en les diferents situacions a les que ens enfrontem. En el moment en que parlem de la CGT com a organització sindical, l'acció directa adopta un caràcter col·lectiu. Per tant, esdevé necessari identificar clarament els procediments per a decidir col·lectivament tant els objectius que tenim en cada cas com els mitjans i el pla d'actuació per assolir-los, entre ells l'acció directa. El caràcter assembleari de la nostra organització, assenyalat també en els nostres estatuts, ens marca també com prenem aquestes decisions. L'assemblea, com a forma de democràcia real al marge de les institucions de la burgesia i l'estat, comporta la implicació i la participació activa ("si tu lluites, tu decideixes"). I assenyala com a iguals tots i totes les afiliades de l'àmbit al que remet cada assemblea.

El nostre caràcter assembleari ens porta a rebutjar la cultura de la delegació que tant promouen les institucions de l'estat com el model sindical del règim del 78 (i tant ben representat per CCOO i UGT). **Tot i reconeixent la figura del delegat/delegada en determinades instàncies (com ara els comitès d'empresa), nosaltres intentem buidar-la de contingut. I, sobretot, a nivell intern esborrem les diferències entre un delegat/da i un afiliat/da. Per aquesta raó, la CGT no és ni ha de ser una organització de delegats/des i hem de vetllar per garantir una capacitat d'intervenció i decisió igual entre el conjunt dels nostres afiliats i afiliades.**

L'acció directa implica, doncs, una pràctica oposada a la delegació. Tant en la presa de decisions com en les actuacions que duem a terme. Actualment una gran part de la pràctica sindical a l'Estat espanyol s'articula a partir de la delegació. Un exemple en són els comitès d'empresa i juntes de personal. Una altra, la delegació de la nostra capacitat de lluita en l'acció jurídica. Aquesta darrera és una forma de delegació que també duen a terme organitzacions sindicals que opten per no participar en els comitès d'empresa.

En aquest sentit, la judicialització de l'acció sindical ens deixa en una posició de debilitat a mig i llarg termini, encara que a nivell immediat puguem obtenir petites "victòries". Ens debilita perquè ens fa dependents de l'estat i les seves institucions, que són qui legislen unes lleis que darrerament ens deixen cada vegada menys marge d'actuació i prenen les decisions judicials. En aquest terreny nosaltres perdem la capacitat de control dels procediments i de les seves resolucions. De fet, com a treballadors/es i sindicalistes acabem delegant en lletrats la presa de decisions i les actuacions per intervenir en processos on al final un jutge o un inspector acabaran dictant unes resolucions. És a dir, acabem renunciant a la nostra capacitat d'acció col·lectiva i autònoma, que és d'on prové la nostra força.

No es tracta, ara, de refusar participar en aquestes dues formes de delegació sinó de recordar que quan les fem servir ho fem perquè entenem que són eines que ens són útils. Això vol dir que **les fem servir de manera subordinada a uns objectius i un pla de lluita que hem definit per nosaltres mateixos/es. En l'àmbit de l'actuació jurídica, l'entenem sempre com a subordinada a una acció sindical i social i, quan la promovem, ho fem emmarcada en un pla d'actuació.**

La formació sindical és cabdal en l'assimilació de les nostres formes decidir i de fer per a la nova afiliació. La CGT ha d'aspirar a ser la referència sindical de cada cop més part de la població treballadora i, per tant, és responsabilitat nostra tant el foment de la màxima participació possible com de la propagació de les idees i pràctiques llibertàries, de forma especial l'acció directa.

Conflicte, acció directa i suport mutu

El conflicte social existeix. Com a treballadors i treballadores ho experimentem cada dia, però també quan hem d'accedir a un habitatge o quan vivim en un poble o barri, etc. Les nostres condicions de vida i la nostra llibertat han de fer front cada dia als interessos dels diferents poders del capital i l'estat. L'anarcosindicalisme i el sindicalisme revolucionari, a diferència del sindicalisme de la concertació, reconeixem aquesta realitat i decidim intervenir-hi. I fer-ho implica lluitar en confrontació contra aquests poders i fer-ho amb la voluntat de destruir-los per construir una societat lliure.

Com a sindicat orientem preferentment la nostra confrontació al poder als àmbits que depenen del treball. És a dir, ho fem com a treballadores o treballadors. Reconeixem que al nostre costat hi ha altres espais organitzats, on sovint molts i moltes de nosaltres també hi participem, que obren conflictes per altres aspectes que ens afecten també directament: la lluita contra la repressió, la lluita per l'habitatge, contra el patriarcat, pel medi ambient, etc. Igualment, com a treballadores i treballadors dediquem gran part de la nostra lluita sindical a conflictes del nostre entorn immediat: del lloc on treballem i, com a molt, del nostre sector. Respon a allò de “pensa globalment i actua localment”.

La solidaritat i el suport mutu és l'eina que tenim com a organització per vincular la nostra lluita en un lloc concret a la d'altres companys de la classe treballadora. Per això ens definim com un sindicat de classe. L'enfortiment dels sindicats, on hi confluïm les diferents seccions sindicats i afiliats/des sense secció sindical, és l'àmbit primer on es desenvolupa el suport mutu. A partir d'aquí el traslladem a les diferents federacions territorials i de sector i, posteriorment, a nivell confederal. **Correspon, doncs, al conjunt de l'organització de mantenir forts i actius els mecanismes per canalitzar el suport mutu i la solidaritat en les lluites sindicals que protagonitzem.**

Els mateixos principis de solidaritat i suport mutu guien la nostra relació amb altres moviments socials de cara a enfortir els diferents àmbits de confrontació al poder. En aquest sentit, reiterem els acords dels darrers congressos de la CGT, tant a nivell confederal estatal com de Catalunya. En aquest sentit, perseguim introduir dimensions sindicals a les lluites socials i, a la inversa, socialitzar les lluites sindicals. Per la naturalesa de l'arrelament territorial dels diferents moviments socials, aquest vincle principalment es realitza a través de les diferents federacions territorials que, arribat el cas, poden promoure la implicació d'ens confederals. En els casos en que la implantació de la problemàtica abordada sigui d'un àmbit més extens, ho fem també per mitjà del nostre comitè confederal.

Aquestes confluències es normalitzen i enforteixen mitjançant la participació conjunta en conflictes concrets. D'altra banda, el dia a dia moltes vegades dificulta la posada en marxa d'aquests mecanismes.

Acords:

- a) **Elaboració per part de les secretaries de jurídica, sindical i social d'una "Guia pràctica de realització de vagues" amb recull de dades tècniques legals així com els principals punts a tenir en compte, bones experiències, etc en quant al seu ús com a eina de coacció de la classe treballadora vers els seus adversaris de classe. Aquesta guia hauria d'incorporar diverses vies innovadores que s'estan explorant actualment, concretament en el seu ús en entorns de precarietat. De forma especial, les convocatòries de vagues a tota la cadena de subcontractació d'una empresa per a cortocircuitar la divisió generada per aquesta.**
- b) **Incloure als diferents programes de formació una part pràctica. Una part de les formacions sindicals, socials, laborals, etc per a noves afiliades han d'incloure un apartat que sigui posar a la pràctica la decisió i realització per part del grup d'una acció concreta. Sigui aquesta del tipus que decideixi el mateix grup i assessorat per companyes amb més experiència.**

La CGT forma militants i els acostuma a l'acció.

ACCIÓ SINDICAL I SOCIAL MITJANÇANT LA "FORMACIÓ DIRECTA" I FORMACIÓ CONTÍNUA, CAPACITACIÓ DE FORMADORES, AMPLIACIÓ DE GUIES I TEMES DE FORMACIÓ, I SEGUIMENT DE DESENVOLUPAMENT

Si volem realitzar acció sindical i social necessitem en primer lloc habilitar les persones que entren al sindicat amb les capacitats necessàries i d'una manera contínua perquè derivi en militància, per tant cal una àmplia gamma de formacions a ser possible en cada federació, però primerament es requereix un repertori bàsic de formació que hauria de repetir-se de forma trimestral, per exemple, o un altre lapse depenent del nombre d'afiliades durant el període, aquest repertori bàsic a determinar i només com a apunt pot anar orientat a la introducció a l'activitat anarcosindical, el funcionament de la secció sindical, l'acció directa i col·lectiva, eines de comunicació, planificació estratègica, ... sobretot acció sindical no subordinada a lleis, ni eleccions, ni delegades, en una primera instància perquè amb el contacte amb el sindicat de l'afiliada es sembri primer la llavor anarcosindicalista abans de parlar d'eines que vam acceptar al seu moment però que suposen la domesticació de la lluita sindical. Per exemple quan es va implantar la llei de vaga, les treballadores no entenien perquè calia, ja que si decidien a les 4 de la tarda que anaven a la vaga en aquest mateix moment, així ho feien sense demanar permís.

També és important que les companyes parlin amb les persones que es volen afiliar per impulsar a participar en la formació i enviïn convocatòries a les noves afiliades per socialitzar-ne el funcionament sindical, la nul·la exigència de participació potser no molesti a l'afiliada que només paga una quota, però si genera afiliades que esperen assistencialisme per part del voluntariat de les companyes i no s'està fomentant el suport mutu sinó l'explotació del treball sindical de les seves companyes, de manera que no hauríem de tenir remordiments per ser exigents, ja que evitem reforçar un model social del que estem en contra. Si el sindicat creix en nombre, el nombre per si mateix no suposa creixement real, i no d'una manera conscient, serà perjudicat i no reforçat, i més tard o d'hora perdrà les seves característiques definitòries o una part de l'afiliació proporcionarà serveis a l'altra, i serà una càrrega massa pesada.

Per implementar una formació contínua, cal que cada federació prepari material i formadores de manera gradual, és un objectiu prioritari tenir formadores en cada lloc i de manera descentralitzada. Cal impulsar o desenvolupar un mètode per a això, i fent una formació específica per a formadores. També suggerim que des del confederal de tant

en tant s'enviï per exemple com a mètode d'avaluació i per conèixer l'estat del sindicat i avançar de manera ferma, una enquesta a les Federacions on es respongui a una sèrie de qüestions, com els cursos, nombre i periodicitat amb què es realitzen, les formadores que es disposen, quantes persones assisteixen, quants nous afiliats passen per la formació i si és possible treballar en el reforç de tot això en base a les dades obtingudes. Un seguiment garanteix la perdurabilitat, bon funcionament i no l'abandonament que moltes vegades és el més complicat.

A més de formació contínua, també mitjançant un joc de paraules més o menys encertat es podria fomentar la "formació directa", que consistiria en què les sessions de formació també impliquessin acció pràctica i real, per a això les formadors haurien de preparar amb antelació o en col·laboració amb el sindicat la recerca d'algun possible conflicte o plantejar alguna acció encara que no sigui en un conflicte obert en aquest moment, per durant la mateixa sessió, sortir físicament a realitzar accions (en una formació es recullen octavetes, banderes, i es va per exemple a la porta d'un centre de treball o un restaurant a parlar amb les treballadores, ocupar una oficina, etc.), també planejar campanyes amb supòsits pràctics a manera d'exercici, etc i intentar no obviar per comoditat aquest tipus de formació.

Per enfortir el funcionament no n'hi ha prou amb el moviment del carrer, l'assemblearisme, l'acció directa o la simple combativitat, per generar implicació i militància es necessita comprendre el projecte propi i únic de transformació social que suposa la CGT, per a això és necessari formar en les idees i pensament crític que permeten orientar aquesta acció anarcosindical, per lluitar de manera conscient al servei dels nostres objectius a llarg termini.

És per això que a més dels temes habituals com Acció Sindical, Salut Laboral, Jurídica, Eleccions sindicals, s'afegeixin més àmbits de formació necessaris que poden ser molt extensos, des de l'acció directa, la lluita antirepressiva, el suport a presos, l'acció al carrer, l'ocupació, les vagues, el sindicalisme de barri, el sindicalisme revolucionari,

tàctiques de lluita específiques contra la precarietat, la solidaritat i el suport mutu, etc., ... totes elles vinculades d'una manera directa a la lluita i al mateix temps també importants per a la transformació social que cerca la CGT. El mètode a aplicar per al seu aprenentatge seria el mateix, crear material i guies i vetllar per l'existència de formadores que es llancin a fer la formació sobre la base del material en cada territori. També és transcendent perquè en aquest tipus de temes no tan tècnics com pot ser un estatut de les treballadores, o un procés electoral, lleis, és possible posar al capdavant les idees subjacents a l'anarcosindicalisme i al mateix temps són útils per a resoldre els conflictes per les nostres pròpies vies. La formació legal té un paper massa preponderant actualment i en ocasions és l'única que s'imparteix, s'ha d'invertir la situació amb nous continguts.

També la cultura i l'educació amb sessions específiques sobre anarcosindicalisme, transformació social, pedagogia llibertària, objectius polítics, eines d'alliberament i pensament crític, la lluita contra l'estat, etc, que impliquin d'una manera més compromesa en els objectius finals de revolució social que les lluites laborals quotidianes sorgides per la necessitat ja que no depenen d'un conflicte en actiu i la consciència d'estar treballant per un canvi aconseguir un compromís més interioritzat i sòlid. Seria convenient que es treballés de manera especial en la realització d'aquestes activitats més ideològiques perquè no es tendeixi a abandonar-les o que siguin testimonials, ja que són part imprescindible per mantenir la identitat del sindicat i aquest pugui portar al canvi social.

També exemples pràctics de lluites dutes a terme pel sindicat poden servir com a aprenentatge, i un determinat conflicte un cop finalitzat o durant el seu desenvolupament, haurien de ser explicades en diferents federacions pels seus protagonistes, així doncs s'oferiria la seva visita als territoris i aquests respondrien sol·licitant la seva realització i al mateix temps es fomentaria la solidaritat i el suport mutu, a més de l'aprenentatge pràctic.

D'altra banda destacar que el material audiovisual, explicant conceptes o elements socials, culturals, etc de l'anarcosindicalisme, ja sigui de breu durada o més llarg seria de gran utilitat. De manera que la secretaria de comunicació hauria de treballar estretament amb la secretaria de formació per a transmetre els valors anarcosindicalistes i fer formació a les xarxes i no només informar dels conflictes o activitats.

Acords:

- **Desenvolupar un mètode d'acolliment de les noves afiliades per implicar i un programa formatiu inicial**
- **Formació contínua, fomentar la realització d'un repertori de cursos el més periòdic possible, fins i tot trimestral, posant èmfasi en la formació anarcosindicalista i no tant en el sistema legal de control de l'estat**
- **Exigència en la formació i participació sindical, si preocupa molestar i no fem res, haurem perdut igualment la participació de les afiliades per la nostra passivitat.**
- **Prioritzar el creixement conscient més que en nombre**
- **"Formació directa" mitjançant acció directa durant els cursos o bé planejament de campanyes definint els passos a seguir, etc**
- **Prioritzar l'existència de formadores en cada Federació i elaborant un projecte per aconseguir-lo**
- **Fer un seguiment de la formació, nombre de formadores, participants en la formació, cursos oferts mitjançant enquestes periòdiques a les federacions**
- **Ampliació de les guies i la temàtica, des de l'acció directa, la lluita antirepressiva, el suport a presos, l'acció de carrer, l'ocupació, les vagues, el sindicalisme de barri, el sindicalisme revolucionari, tàctiques de lluita específiques contra la precarietat, la solidaritat i el suport mutu,**
- **Fomentar el pensament crític i la perspectiva llibertària amb temàtica específica, l'acció directa, la lluita contra l'estat, l'autonomia, etc**

- Elaborar material formatiu de breu durada en vídeo
- Aprofitar a les protagonistes de les lluites reals que es duen a terme per escriure explicant o fent xerrades, s'aprèn de l'experiència
- Formar també mitjançant els canals de la Secretaria de Comunicació amb els conceptes llibertaris, acció directa, lluita contra l'estat, autonomia de partits polítics, no delegació, etc
- Fomentem cada vegada més entre les afiliades no militants l'acostament a les activitats culturals llibertàries, i trenquem fronteres entre nosaltres. L'activitat cultural del nostre entorn prové del nostre pensament alliberador que lluita contra el nociu funcionament social i el poder, és i sempre ha estat una de les nostres eines d'acció social, no solament la protesta o l'acció, tendim a creure que falta acció revolucionària i que per tant hem d'incidir en fer més acció, però l'espurna de la cultura revolucionària predisposa. Militants llegint, educant-se, però no només a nivell teòric, sinó de pràctica cultural. Com es concreta tot això és també transcendental, com es reflecteix en l'actitud que ens caracteritza per enfrontar-nos a la jerarquia i el privilegi. La Dinamita cerebral crea un moviment sòlid avançament de la societat autogestionada i llibertària.

ACCIÓ SINDICAL CONTRA L'ASSETJAMENT SEXUAL AL TREBALL

Al llarg de la història les dones treballadores hem patit condicions laborals més precàries que els homes pel simple fet de ser dones. Hem estat condemnades a economies submergides i invisibles, més atur, sous menors, tasques acotades per raó de gènere, a no ser contractades o tenir pitjors contractes, a ser insultades o abusades per patrons i per companys etc. I de fet encara continuem patint discriminacions diverses i també vexacions i abusos sexuals en el nostre lloc de treball.

És important que pensem en la importància que té en les nostres vides el treball i en com és d'important que, ja que l'hem de realitzar per viure, que sigui en espais segurs i lliures d'abusadors, agressors i/o violadors.

L'assetjament sexual a la feina és una de les mostres més flagrants de desigualtat en l'àmbit laboral per raó de gènere perquè qualsevol mostra d'assetjament o agressió suposen una relació de Poder. Qualsevol acció no consentida denota voluntat de dominació. Donat que la nostra lluita és també contra el Poder, les discriminacions i abusos, cal que ens dotem de mecanismes d'acció sindical i acció directa als llocs de treball per a encarar aquestes situacions, donar cobertura a les víctimes, i treballar per a la sensibilització i prevenció.

Per a treballar en aquest sentit cal que entenguem com es pot sentir la víctima per a poder-la ajudar i recolzar de manera adequada:

El fet que hagi de compartir espai obligatòriament amb l'agressor cada dia pot provocar depressió, ansietat i d'altres patologies que anul·len la voluntat de la víctima, de la mateixa manera que passa amb les altres violències de gènere.

La por la pot portar a l'acceptació per a sobreviure. Per tant, des de les Seccions Sindicals, hauríem de saber detectar la situació i saber donar el suport adequat.

El fet de que hi hagi amenaces de pèrdua de lloc de treball pot provocar temor a respondre i per tant inacció. Haurem d'estar atentes i saber recolzar degudament a la víctima.

El silenci de la resta de companys i companyes davant la situació pot provocar aïllament

i novament ansietat i depressió. Per això és molt important conscienciar a les plantilles al respecte.

Qualsevol acte que pugui fer témer per la integritat física i que sigui una invasió de quelcom tan íntim com el propi cos, pot generar un malestar enorme. Així doncs és important no banalitzar la situació.

Tenint en compte aquestes premisses i que és una situació molt complicada per la víctima cal tenir molta sensibilitat i mà esquerra.

L'assetjament sexual laboral és tota conducta física o verbal de naturalesa sexual desenvolupada dins l'àmbit laboral realitzada per un subjecte que sap que la conducta és ofensiva i no desitjada (no hi ha consentiment explícit). Aquestes conductes afecten les condicions laborals i creen un ambient de treball ofensiu, hostil, intimidador i/o humiliant.

Segons dades de la OIT la major part de les víctimes són dones, sobretot dones separades, vídues o solteres. I com més precària és la feina més víctimes femenines trobem. Com més precàries són les condicions de vida més complicat pot resultar sortir de situacions abusives.

Acords:

- La CGT de Catalunya exigirà protocols reals, eficients i efectius contra l'assetjament als llocs de treball, introduint la nostra línia participant en les propostes, i no dependre del que proposen els sindicats de sempre i les empreses.
- CGT de Catalunya promourà material preventiu al llocs de treball per a conscienciar a les plantilles.
- Fomentarà la no admissió d'agressors a la feina, i que els llocs de treball siguin excloents de qualsevol agressió.
- Fomentarà, des de les nostres Seccions Sindicals, Sindicats i altres ens orgànics, el suport incondicional a la víctima. Cal crear un ambient de confiança i seriositat en el qual la víctima pugui explicar en confiança el que li passa sense ser jutjada.

En cas que ens arribi un cas cal tenir clar que és l'assetjada la que ha de decidir quines mesures prendre (previ assessorament sindical i legal). Cal no forçar la víctima i cal tenir clar que més enllà d'accions legals podem emprendre accions sindicals.

- Fomentarà que és un problema col·lectiu i de seguretat de les dones. Crear un clima i un discurs a la feina, entre companys i companyes, en assemblees, contra l'assetjament sexual laboral.

- Per a desenvolupar una acció sindical contra aquest assetjament caldria dotar l'afiliació d'un primer pas, formar-les en aquest àmbit que seria entendre com pot reaccionar la víctima en aquest context concret.

Dotar l'afiliació i les treballadores de formació per a saber identificar-lo. Com per exemple saber què és:

El xantatge sexual

Aquest l'exerceixen les persones de rangs superiors cap a les persones de rangs inferiors. Busca condicionar alguna decisió de tipus laboral al fet d'acceptar sotmetre's als seus requeriments sexuals. Aquest abús el poden exercir directius, el mateix empresari i treballadors d'algun rang superior a la víctima.

Assetjament sexual ambiental

En aquest s'hi engloben tots els comportaments de naturalesa sexual que creen un ambient hostil i humiliant de treball. Per exemple: bromes persistents i greus de caire sexual, al·lusions grolleres sobre la vida íntima de la víctima, abusos etc...

Aquest tipus d'assetjament sexual laboral sí que pot ser exercit, a més de per la direcció i treballadors de rang superior, pels propis companys de plantilla.

- Tots dos tipus d'abús són denunciabls penalment.

- CGT de Catalunya exigirà la inclusió de la definició d'assetjament sexual laboral als Convenis.

- També que es tipifiquin i explicitin sancions en els Convenis.
- L'existència de Comissions Paritàries o d'Igualtat no garanteixen que els casos d'abusos, agressions o discriminacions per raó de gènere, siguin resoltes de forma satisfactòria. El corporativisme que l'empresa desplega en aquestes Comissions per tal de defensar els seus, fa que moltes vegades es tanquin els expedients en fals. Per això haurem d'estar atentes i si es dóna aquest cas aplicar mesures d'acció sindical i acció directa.
- Tenir clar que les vies per combatre l'assetjament són, a part de la tèbia normativa, també la sindical i la de l'autoorganització. Tan positiu és que es realitzi Acció Directa sindical contra l'abús (amb consentiment de la víctima) com que les dones es donin suport entre elles (així com que els companys també ho facin) i puguin respondre col·lectivament a les agressions trencant així amb els tòpics, els abusos i la complicitat. Tractar els casos d'assetjament només mitjançant vies judicials i normatives deixa la víctima exposada i aïllada i, a més, ens treu la possibilitat de que a través de l'acció col·lectiva ens donem suport i lluitem per a que les mesures que es prenguin no siguin per combatre un sol cas sinó per combatre tots els casos presents i futurs

FORMACIÓ EN ANARCOFEMINISME I FEMINISME DE CLASSE

Un dels objectius que ens marquem com a sindicat a la CGT de Catalunya és la formació i la divulgació culturals en qualsevol àmbit, el foment de l'estudi del sindicalisme i també el moviment llibertari, així com de les seves corrents. El feminisme de classe i l'anarcofeminisme són un aspecte més tant del sindicalisme, la lluita de classes, com del moviment llibertari; de fet tots dos sorgeixen de la quotidianitat i les lluites contra el sistema de les dones treballadores. Així, els sindicats combatius s'han nodrit històricament de moltes i destacades dones militants que han fet propostes i accions anarcosindicalistes i d'emancipació tant de la classe obrera com de les dones treballadores (prenent com a específics a tractar tots els masclismes que rebem) al llarg dels segles.

Per aquest motiu resulta interessant i important la difusió i formació en aquestes corrents per dos motius complementaris: tenir una fotografia completa de la història en la que les dones tinguin la veu que es mereixen tenir i aprendre de referents que potser fins ara no ens eren tan coneguts.

La història de les dones treballadores és llarga i plena tot i que avui en dia no ens ha arribat massa d'aquesta. El fet que no l'aprenuem ens fa òrfenes a moltes de nosaltres i ens impedeix que com a col·lectiu ens traguem de sobre la sensació de que estem partint de zero o de que les dones fa poc que estem lluitant pels nostres drets. Això no és la realitat: una molt bona part de revoltes i vagues que han suposat grans avenços per a la classe treballadora les hem iniciat les dones i n'hem participat nombrosament i activament. Sense entrar a estudiar la participació de les dones en les revoltes contra els tancaments feudals de les terres o altres fets posteriors a la història medieval, des de la mal anomenada edat de la raó fins a l'actualitat les dones treballadores, les més precàries, les oblidades, les marginades, han posat al sistema contra les cordes. Des de les crisis de subsistència dels segles XVIII i XIX en que assaltaven i cremaven dipòsits, magatzems, quarters o delegacions del govern fins les obreres fabrils que cremaven fàbriques i feien vagues multitudinàries com la de les cigarreres madrilenyes o la de La Constància. Des del suport mutu de Mujeres Libres autoorganitzant-se per a estudiar, lluitar o avortar als grups de dones autònoms i anticapitalistes. Totes elles combinant a la perfecció la lluita de classes, l'antifeixista i la lluita contra qualsevol forma de poder, entre elles el masclisme. I aquesta és una bona porció de la història que només no hem

d'oblidar sinó que hem de poder aprendre, assumir, difondre i en la mesura del possible reproduir.

A dia d'avui és essencial aprendre i explicar que van ser les dones sindicades les que parlaren molt més enllà de drets civils, parlaren de canvi de sistema, d'autodefensa (o sigui acció directa) i de suport mutu. Varen posar en valor les lluites de les dones obreres i al mateix temps van plantar cara tant al masclisme dels seus entorns com a la guerra de classes que els feien les dones burgeses. Segurament ens hagi arribat la història de només algunes dones que van lluitar pel dret al vot o pel dret a l'educació i no ens han arribat les xarxes de suport i autogestió entre dones anarcosindicalistes, les vagues massives de dones, els grups de dones autònomes anticapitalistes etc. I sense referents històrics que ens mostren que tot és possible ens serà molt més difícil portar a terme l'ideal llibertari.

Fomentar el coneixement, la difusió, i el subministrament (com bé indiquen els nostres estatuts) d'informació al respecte d'aquest aspecte poc explorat i apreciat de l'anarcosindicalisme és una tasca més a realitzar.

Acords:

- Elaborar i distribuir material sobre la història de les dones anarcosindicalistes i sindicalistes de classe amb l'objectiu de donar una visió molt més potent i real de les dones i les seves/nostres lluites.**
- Elaborar i distribuir material sobre les vagues i sindicats de dones obreres, els grups de dones autònoms anticapitalistes amb el mateix objectiu.**
- Elaborar i distribuir material sobre Mujeres Libres i sobre com s'organitzaven i què feien amb l'objectiu de poder aplicar tot el que sigui possible.**
- Elaborar i distribuir material sobre anarcofeminisme i les seves bases: antiestatisme, internacionalisme, antiautoritarisme, autogestió, suport mutu, Acció Directa i autodefensa. Amb l'objectiu de donar-lo a conèixer front a altres opcions de feminismes que no qüestionen les bases del sistema i que poden entrar en contradicció amb la lluita de classes. Amb l'objectiu de tenir clar amb quins feminismes ens identifiquem i treballem i amb quins no.**

- Elaborar i distribuir material sobre autodefensa (entesa com a Acció Directa i no només com una resposta individual) i també de gestió col·lectiva de les agressions elaborat per grups de dones anarquistes i de moviments socials.

-Realitzar tallers per a identificar les violències masclistes i lluitar contra elles.

-Realitzar formacions en autodefensa o bé proporcionar informació sobre on es poden realitzar.

-Elaborar i distribuir material sobre experiències d'autogestió social i com enfoquen les qüestions de gènere i les agressions (Zapatistes, Kurdes...).

(Material pot ser des de textos a audiovisuals, xerrades, tallers, lectures, teatres etc...)

-No usar llenguatge sexista i tenir material formatiu sobre les lluites pels drets de les dones i la seva història.

-Fomentar l'afiliació i participació de les dones.

-Examinar i treballar els tics masclistes, homòfobs i transfobs en les nostres assemblees i grups

-En cas de trobar-nos amb casos d'agressions i maltractament dins els nostres espais cal saber actuar: S'hauria de fer un grup de suport a la víctima que li permeti explicar què li ha passat i què vol fer al respecte. I un grup de persones que s'encarreguin de parlar amb l'agressor i fer-li entendre que agredir no és l'opció.

-Treballar per una participació activa en les lluites socials que hi ha al carrer: feminisme, ecologisme, migració, TTIP, etc...

ACCIÓ SINDICAL CONTRA LA DISCRIMINACIÓ LABORAL PER RAÓ DE GÈNERE

Breu anàlisi

Des de fa un anys que estem immerses en la deriva de la crisi, i tota la precarietat, reestructuració econòmica i social que comporta, ha tingut i té conseqüències concretes per a les dones treballadores que se sumen a les ja dificultats anteriors per a viure en plena igualtat i equitat. Les polítiques privades i públiques han anat orientades a fer que les pobres siguin encara més pobres i en fer de la precarietat l'única i trista esperança de forma de vida. Les dones treballadores patim aquestes condicions de manera més crua pel fet de tenir un paper concret assignat per haver nascut dones, a saber:

- El fet de ser les que per mandat social (patriarcat) assumim les tasques de la llar i de cura comporta que les mateixes empreses ens assignin els contractes parcials i més precaris. Això fa que, com un peix que es mossega la cua, els nostres ingressos siguin inferiors i la nostra dependència major.
- Per aquesta mateixa causa els impostos tenen un impacte major (taxa rosa) en nosaltres i les nostres pensions són menors, o sigui som més pobres que els homes.
- L'escletxa salarial creix i es normalitza en una circumstància de precarietat generalitzada i atur elevat, atur que és major en nosaltres les dones, per tant estem més exposades als abusos, l'economia submergida etc...
- La retirada de polítiques d'ajuda a la dependència i altres retallades relacionades amb la cura de les persones té un impacte immediat en les dones ja que, sabent que la majoria de les vegades assumim tasques de cura pel fet de ser una tasca que sempre se'ns ha assignat, som les que deixem de treballar (i de descansar o realitzar-nos i formar-nos) per a poder cuidar a qui ho necessita.
- Quan es tracta de dones migrades la pobresa i la precarietat es multipliquen.

També és cert que en els darrers anys tant els col·lectius de dones i feministes als nostres barris i pobles han anat creixent i prenent força, de la mateixa manera que ho han fet les protestes i lluites contra les discriminacions i agressions cap a les dones dins i

fora dels moviments socials i sindicats combatius. Així doncs, essent un sindicat que en la nostra definició parlem de:

Fomentar l'associació de les treballadores i treballadors per a afavorir la seva emancipació mitjançant la conquesta dels mitjans de producció i consum.

D'eliminar qualsevol forma d'explotació i opressió que atempti contra la llibertat de la persona.

De promoure el suport mutu i la consecució d'una societat llibertària.

D'ajudar a col·lectius que pateixin discriminacions i marginacions.

I d'utilitzar els mitjans d'Acció Directa convenients definits en Plens i Congressos; seria important tenir eines per a desenvolupar aquesta resposta a l'ofensiva del capital i el patriarcat contra les dones treballadores. L'Acció Sindical segurament sigui l'eina més important per un Sindicat combatiu, de classe, autònom, anarcosindicalista i autogestionat.

Certament de feminismes n'hi ha molts: ecofeminisme, feminisme decolonial, etc... I no tots plantegen trencar amb el sistema. Però hi ha un feminisme que té una llarga tradició radical entre les dones treballadores que han engruixit les files des de fa segles dels sindicats: el **feminisme de classe i l'anarcofeminisme**. L'anarcofeminisme, recollint el testimoni de dones anarcosindicalistes com Teresa Claramunt, Lola Iturbe, Lucía Sánchez Saornil i moltes més, es defineix com a: autogestionari, antiautoritari, d'Acció Directa, antiestatista, de classe, internacionalista i basat en el suport mutu. Així, aquest feminisme que ha organitzat històricament les dones obreres encapçalant revolucions i vagues, sindicats i grups d'autodefensa, seria el més adequat a proposar i impulsar entre les dones treballadores. Només des d'aquestes premisses serà possible l'emancipació de les treballadores.

Perquè parlar de discriminacions que patim les dones i d'organitzar les dones treballadores?

Més enllà del potencial de les mobilitzacions de dones dels últims anys, cal parlar de la situació concreta que patim les treballadores en el món, en concret en el món laboral que, vulguem o no, és una part essencial de les nostres vides.

Les discriminacions en l'àmbit laboral existeixen i són qualsevol acte basat en un prejudici basat en el sexe, la raça, la ètnia, la nacionalitat, la llengua, la religió, l'edat, la classe social, la preferència sexual, la identitat de gènere o qualsevol capacitat diferent. Diem que les dones patim discriminació de gènere quan, pel fet de ser dones, som tractades de manera diferent dels homes. Aquesta circumstància està reconeguda en tots els documents internacionals sobre Drets Humans Fonamentals tal com també recull la OIT (Organització Internacional del Treball). L'equitat de gènere està considerada una qüestió de drets humans i també de justícia social ja que la millora de les condicions laborals i l'accés de les dones al treball i a la protecció social són mesures essencials per a eliminar la pobresa i la injustícia social arreu.

Les discriminacions laborals per raó de gènere

Són totes aquelles situacions, per acció o per omissió, que es donen dins de l'àmbit de les relacions laborals en les quals les dones som tractades de manera diferenciada només pel fet de ser dones. És un tracte diferencial negatiu que ens causa més precarietat, desprotecció i/o pobresa. Aquestes discriminacions poden ser directes o indirectes i cal que ens posem a treballar per a eliminar-les i per a això és important que les Seccions Sindicals i els i les delegades tinguin aquesta lluita present. Han de tenir totes les eines a l'abast per a afrontar-ho. En l'àmbit laboral cal fixar-nos bé en quines són les pràctiques de les empreses al respecte, ja que el més habitual és que ens trobem amb discriminacions indirectes que són més difícils de detectar.

La segregació laboral

La segregació laboral sexual es refereix al fet que les dones s'acumulen només en determinades professions i en els esglaons més baixos de les categories laborals, o que els llocs que ocupen estiguin menys valorats que la resta.

La segregació vertical es refereix al fet que majoritàriament són els homes els que estan situats en les parts més altes de l'escala professional i la majoria de les dones en les inferiors. Les dones ocupen molt sovint llocs de treball subalterns. No es tracta, però, des del nostre punt de vista de fomentar les estructures verticals sinó de qüestionar-les.

Les discriminacions directes i indirectes

Parlarem de discriminació directa, quan hi hagi un tractament desigual explícit com la prohibició d'accedir a segons quines feines o percebre un salari menor pel mateix treball.

La discriminació indirecta es dona quan, sota un tractament formalment neutre, es produeixen efectes perjudicials. Aquestes discriminacions requereixen un minuciós examen de les conseqüències o efectes d'aplicar tal clàusula, tal mesura o tal formalitat. Sabrem que una mesura és discriminatòria o no funciona quan:

Generi poca o cap presència de dones en una feina o tasca determinada.

La majoria de dones ens trobem en les categories més baixes.

La mitjana salarial de les dones sigui inferior a la dels homes.

Les dones pràcticament no acudim als cursos de formació.

Pràctiques discriminatòries habituals

- **Pel que fa a l'accés de les dones al treball.**

Vetar l'accés de les dones al treball amb mesures com:

Utilitzant criteris de selecció de treballadors i treballadores que excloguin a les dones.

Preguntar en entrevistes de feina si volen tenir fills/es o si es volen casar.

Exigir disponibilitats horàries incompatibles amb les de moltes dones que tenen persones al seu càrrec o que dinamiten la conciliació etc...

Existeix poca legislació al respecte per tant, és en els Convenis Col·lectius i en la fase de negociació col·lectiva on cal combatre aquesta pràctica empresarial perversa. Cal destacar la importància d'incloure un Pla d'Igualtat en el Conveni tot i la poca garantia de funcionament/aplicació/efectivitat, de recordar que el principi de la llibertat de contractació empresarial està limitada pel respecte al principi de la no discriminació per raó de sexe i que la mateixa OIT recomana també als negociadors que a través dels Convenis es reguli la igualtat d'oportunitats i de tracte, així com la Llei espanyola per a Convenis Sectorials i per a empreses de més de 250 treballadors o treballadores.

• Pel que fa a la temporalitat i la contractació

Les dones tenen sobrerepresentació en feines concretes però també en feines temporals i en contractes a temps parcial. A més a més en èpoques de crisi les dones són les primeres en desaparèixer del mercat laboral i/o desenvolupar tasques en l'economia submergida. Sovint sota presumptes accions positives s'hi amaga una flagrant promoció de la precarietat (com per exemple argumentar en positiu la contractació temporal de dones vestint-ho de mesura positiva de contractació femenina). És més, s'acomiada a les dones de manera preferent en una gran part de les empreses ja que deuen considerar que són més prescindibles.

Sabem que acabar amb les discriminacions i abusos per raó de gènere cal fer feina a tots els nivells de la societat, i per això no oblidar el camp de l'Acció Sindical.

• Promoció i formació professional

Són dos drets laborals reconeguts però que, com la resta, no sempre s'apliquen. En el cas de les dones ens trobem amb formes discriminatòries directes i indirectes que van des de la nul·la planificació de cursos formatius que en permetin la promoció, la promoció només dels treballadors homes o bé, de manera més indirecta, la realització de cursos fora de l'horari laboral quan es totalment il·legal, que haurem d'erradicar i combatre amb totes nostres eines per tal de que la conciliació familiar i laboral sigui real i efectiva.

• L'escletxa salarial

És la discriminació salarial que patim les dones respecte els homes pel fet de ser dones. Actualment arriba a un 24% i, de fet, és conseqüència de la segregació abans exposada. Es manifesta en menors sous en les feines que son ocupades per dones, no contemplar plusos en aquestes feines, menors salaris en categories equivalents, concentració de dones en categories i feines més precàries, menys promocions...

Aquestes condicions tenen conseqüències directes sobre la quotidianitat i, per tant, sobre la conciliació de la vida familiar. És així perquè amb aquestes discriminacions el sou i el treball de les dones resulta ser menys important que els dels homes i, per tant,

crea un continuisme negatiu pel que fa a la divisió sexual del treball dins de casa i a la feina, vulnerant contínuament drets fonamentals.

• Salut Laboral

Cal observar una diferència de totes aquelles càrregues i malalties que es desenvolupen dins de l'àmbit laboral en feines feminitzades i que no es contemplen, les malalties i conseqüències emocionals i psicològiques que no es tenen en compte d'aquestes tasques (com també de la precarietat i de la sobrecàrrega a la llar) i també totes aquelles mesures de prevenció de riscos i de salut laboral que no s'apliquen o no es pensen i que ens afecten directament. En aquest últim aspecte s'ha d'incidir en que sovint les empreses s'escuden en arguments com que les dones no podem accedir a certs llocs de treball pel fet que no hi ha roba de seguretat de la nostra mida, no hi ha vestuaris o altres equipaments etc... Tradicionalment aquests aspectes no s'han examinat i s'ha parat més esment a la qüestió de la maternitat, sovint mirant per la seguretat del fetus però oblidant la de la dona. Aquí cal vigilar que sota el pretext de protegir el fetus les empreses no exerceixin discriminacions cap a les treballadores embarassades.

Davant d'aquesta situació la proposta d'acord és la següent:

Acords:

- Dotar l'afiliació, les delegades i delegats, en fi a la CGT de Catalunya i la resta d'ens, de documents concrets de formació al voltant de les discriminacions laborals per raó de gènere. I també de com estan contemplades en documents, lleis laborals nacionals i internacionals.
- Dotar l'afiliació de la CGT de Catalunya, les delegades i delegats, de pautes concretes d'actuació davant aquestes discriminacions com per exemple l'estudi i examen dels Plans d'Igualtat i la seva utilitat, l'examen i estudi de les mesures d'igualtat laboral en aquelles empreses que per nombre de treballadores no sigui possible tenir un Pla d'Igualtat. Per tant també seria important una lectura detinguda dels Convenis Col·lectius per a detectar totes aquelles discriminacions que hi són i lluitar per a que aquests no tinguin ni fomentin cap discriminació. Incidir en aspectes com exigir la igualtat retributiva, acabar amb l'existència de dualitat discriminatòria de les categories (les categories feminitzades que són més precàries per Conveni tot i ser d'igual treball que les masculines), assegurar-nos

d'incidir, en la mesura del possible, en els processos de selecció, valoració i promoció per tal de que no siguin discriminatoris, i que siguin coherents, contemplar els riscos laborals de les professions feminitzades, que les formacions siguin dins la jornada laboral com dicta la llei, eliminar el llenguatge sexista, eliminació de l'escletxa salarial equiparant sectors retributivament, etc...

- La CGT de Catalunya proporcionarà a l'afiliació tota la informació necessària de què fer i com actuar en cas de discriminació laboral per raó de gènere. En aquest sentit caldria certa formació pel que fa a com tractar la víctima d'aquesta, sobretot en casos com abusos sexuals.

- Exigirà l'establiment de mesures contra l'assetjament sexual.

- Insistirà en el compliment de les mesures per la conciliació i corresponsabilitat com permís de lactància, adaptació de jornada, permisos de maternitat i paternitat. Facilitar també mesures de conciliació i corresponsabilitat en les empreses masculinitzades, fer estudis de les conseqüències en la salut i les vides de les persones que estan conciliant i desenvolupen segons quins torns de treball...

- Exigirà la facilitació de les condicions i contractació de les dones víctimes de violència masclista.

- Recolzarà la lluita de les treballadores de la llar, les treballadores sexuals i la de les persones migrants, també les que es troben en situació irregular.

- El fet que les treballadores i els treballadors estiguin organitzats i actuïn contra totes aquestes discriminacions laborals per raó de gènere (i contra qualsevol tipus) és la millor garantia. Utilitzar només o proposar a una treballadora que només utilitzi la via de la denuncia legal la deixa aïllada i exposada. Ara, si està recolzada per les treballadores, la treballadora pot sentir més caliu, es treu la discriminació del cas aïllat i es treballa per a que el conjunt no en rebi cap mai més, i ens assegurem que no es buida de contingut de força i suport a la pràctica sindical. L'Acció Sindical no té com a objectiu esdevenir una assessoria legal ni utilitzar només la lluita judicial individualitzada. Cal posar sobre la taula la necessitat de l'Acció Directa Sindical i per tant, en casos de discriminacions laborals, com a sindicat tenir clares les mesures a prendre (piquets, protestes,

socialització del conflicte, campanyes a xarxes, fomentar que les dones treballadores siguin les que lluitin pels seus drets de manera autònoma,...)

Que aquestes mesures siguin uns passos per a fer del sindicat un sindicat combatiu amb el masclisme en l'àmbit laboral i en tots els altres i sigui, així, un espai segur i de confiança per a les dones treballadores.

EL PAPER DE LA CLASSE TREBALLADORA I DE LA CGT DAVANT L'AUTODETERMINACIÓ DE CATALUNYA

Moltes treballadores i treballadors que van defensar les urnes i van votar sí l'1 d'octubre no ho van fer des d'una perspectiva nacionalista ni identitària, sinó des d'una voluntat de ruptura. Però la classe treballadora catalana ha estat orfe d'un referent polític i sindical que lligués el procés d'alliberament nacional del poble Catalunya amb el de l'alliberament social dels i de les treballadors tal i com sí es planteja als acords del II Congrés: "En aquest terreny el sindicalisme i la lluita nacional no apareixen com a contradictors sinó com a indissociables. Conjuntament defineixen un àmbit social i polític on realitzar la confluència de moviment obrer i moviment popular sota un objectiu comú: l'emancipació col·lectiva (nacional) i social del nostre poble."

De la mateixa manera, la classe treballadora de la resta de territoris de l'Estat no ha comptat amb un referent polític i sindical de masses que plantegi la independència de Catalunya com a oportunitat històrica per a l'abolició del conjunt de l'estat Monàrquic i que podria permetre la construcció d'un nou model de relació lliure entre pobles. Així es planteja als acords del IV Congrés de Lleida: "La CGT lluitarà per un veritable internacionalisme solidari, que cal diferenciar clarament de l'interestatisme regnant. Això requereix la solidaritat amb les lluites d'emancipació dels pobles oprimits pels actuals estats-nació, construïts sobre la base de la dominació i la força, en el camí de la construcció d'un nou ordre internacional basat en la lliure federació de pobles lliures i iguals en drets."

No hi ha cap garantia de que la independència de Catalunya ens portaria a la societat que volem. Però el procés per fer-la efectiva és intrínsecament progressiu, en tant que parlem de l'abolició de la Monarquia i de l'Estat hereu del franquisme a un territori. Els fets d'octubre constaten que aquesta ruptura no es fa des de les institucions burgeses sinó que passa per la mobilització, l'autoorganització popular i la desobediència de masses. I aquest és el terreny des del qual tenim més opcions d'incidir i de que allò que es construeixi vingui de la mà dels nostres plantejaments. Però per incidir s'hi ha d'estar. Per això, la CGT Catalunya ha de prendre un paper molt més actiu davant el conflicte a Catalunya i plantejar decididament la ruptura amb l'Estat des d'una perspectiva nítidament diferent a la del nacionalisme identitari i nítidament alternativa als plantejaments de la burgesia catalana.

De la mateixa manera reivindicuem els mètodes de la lluita obrera, inclosa la vaga general, com a instrument contra la repressió i per tal de lligar aquest conflicte amb les reivindicacions de la classe treballadora. En aquest sentit, reivindicuem com un encert la convocatòria de vaga general el 3 d'octubre. No només es va respondre a la repressió de l'Estat sinó que el Govern de Catalunya, la patronal, les entitats interclassistes ANC i Òmnium i els sindicats CCOO i UGT van haver de maniobrar inventant-se una "aturada de país" amb la intenció de diluir el caràcter combatiu i de classe d'aquella vaga i tractant de recuperar el control de la mobilització que havien perdut el dia 1. Tot i la maniobra, tant el seguiment de la vaga com la participació a la manifestació convocada per la CGT amb altres organitzacions van ser històrics i van demostrar que és possible trencar el monopoli de les entitats interclassistes i els sindicats de concertació en la convocatòria de mobilitzacions de masses.

Punt 5. MODIFICACIÓ D'ESTATUTS

Punt 5.0. Dictamen

Aprovat

	SI	NO	ABS	TOTAL
Vots	276	8	0	284
Sindicats	34	1	0	35

DICTAMEN PUNT 5: MODIFICACIÓ D'ESTATUTS:

ANEXO 15

Reunida la Comissió del Punt 5 relativa a Modificació d'Estatuts, composta pels sindicats Neteges de Barcelona, Activitats diverses de Viladecans, Transports i comunicacions de Barcelona, Metall de Viladecans, Administració Pública de Barcelona, Sanitat de Barcelona, Oficis Varis del Vallès, Activitats diverses de Girona i Activitats Diverses de l'Anoia.

En data 19 d'octubre de 2018, a les 16:30 hores, s'ha emès el següent Dictamen:

S'han acreditat 44 sindicats. 5 sindicats ni s'han acreditat ni han enviat acord. Un dels sindicats que va enviar acords dins de termini no s'ha acreditat i un dels sindicats que s'ha acreditat no ha enviat acords.

TOTAL DE VOTS QUE AQUESTA COMISSIÓ HA TINGUT EN COMPTE: 333

Per poder modificar els Estatuts del sindicat calen 2/3 de vots favorables dels sindicats acreditats i amb acords, que són 222 vots.

Un cop tabulats els acords el resultat és el següent:

La ponència 4 i la 14 superen els 2/3 dels vots, per tant, passen al plenari per a la seva aprovació.

Ponència 4: signada per Elvira Batlles i Garcia (Sindicat de Banca de Barcelona)

Vots a favor: 246 de 32 sindicats.

Vots en contra: 69 de 9 sindicats

Ponència 14: signada per Quim Garreta (Sindicat de Banca Barcelona)

Vots a favor: 259 de 33 sindicats.

Vots en contra: 33 de 5 sindicats

Adjuntem com a Document nº1 la tabulació resultant.

ADD VALLE'S ORIENTAL

SAPB

ADD ANOIA

Transports BCN i Comunicació

SANITAT BCN

NETEGES BCN

ADD VILADECANS

VILADECANS METALL

ADD GIRONA

Document nº 1. Tabulació de Vots

Número	Tipo	Vots Acreditats	Percentatge de Tall	Vots Necessaris per l'Aprovació
		333	66,66%	222

Ponència 1	SI	163
	NO	94
	ABS	27
Ponència 2	SI	177
	NO	112
	ABS	1
Ponència 3	SI	181
	NO	118
	ABS	10
Ponència 4	SI	246
	NO	69
	ABS	0
Ponència 5	SI	163
	NO	129
	ABS	17
Ponència 6	SI	184
	NO	110
	ABS	0
Ponència 7	SI	137
	NO	145
	ABS	6
Ponència 8	SI	134
	NO	156
	ABS	0
Ponència 9	SI	211
	NO	101
	ABS	10
Ponència 10	SI	213
	NO	80
	ABS	7
Ponència 11	SI	188
	NO	97
	ABS	6

Ponència 12	SI	164
	NO	107
	ABS	7
Ponència 13	SI	163
	NO	123
	ABS	8
Ponència 14	SI	259
	NO	33
	ABS	0
Ponència 15	SI	191
	NO	100
	ABS	6
Ponència 16	SI	165
	NO	143
	ABS	18
Ponència 17	SI	131
	NO	138
	ABS	0
Ponència 18	SI	128
	NO	165
	ABS	10
Ponència 19	SI	105
	NO	181
	ABS	17
Ponència 20	SI	79
	NO	205
	ABS	7
Ponència 21	SI	36
	NO	212
	ABS	38
Ponència 22	SI	78
	NO	149
	ABS	23

Punt 5.1. ACORDS

ARTICLE 7 DELS ESTATUTS

Article 7è.-Amb caràcter general, el domicili de la CGT de Catalunya serà a Barcelona, carrer Burgos, 59. Es podran establir les delegacions que el Comitè Confederal cregui necessàries.

El Comitè Confederal podrà, en qualsevol moment, procedir al canvi de domicili, quan les circumstàncies així ho aconsellin.

RESOLUCIÓ: CRIDA A LA VAGA FEMINISTA DEL 8 DE MARÇ

Queda aprova per aclamació la resolució presentada per Vallès Oriental AADD

RESOLUCIÓ SÍNDICAT A.D. VALLÈS ORIENTAL - 079

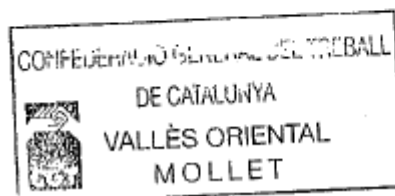
Sol·licitem que el plenari aprovi una resolució de suport i solidaritat amb les companyes de la secció sindical de l'empresa Little Buddha.

D'ençà que les companyes van començar a organitzar-se per defensar els seus drets, l'empresa s'ha convertit a terme una intensa ofensiva laboral i personal.

Pel fet d'utilitzar el nom CGT Little Buddha a les xarxes socials, han patit sancions de 2 i 4 mesos de suspensió de feina i salari. A més, els demanen 300.000 euros per danys a la imatge de l'empresa.

Contra la repressió! Visca les que lluiten!

ANEXO 16

Punt 6. ELECCIÓ I NOMENAMENT DEL SECRETARIAT PERMANENT

Punt 6.0. Candidatura avalada per Vallès Oriental AADD

Confederació General del Treball (CGT)

Sindicat d'Activitats Diverses del Vallès Oriental

C/ Francesc Macià 51 - 08100 Mollet del Vallès -

Telf.: 93 593 15 45. Mòvil 600 375 500 y 625 373 332.

E-mail: cgt.mollet.vo@gmail.com web: <http://cgtbarcelona.org/cgtvallesoriental>

Os enviamos la candidatura que presenta el Sindicat d'Activitats Diverses de Valles Oriental para cubrir las diferentes secretarias del Secretariado Permanente de la CGT en Catalunya, del "Catalunya" y de las comisiones Económica y de Garantías.

Candidatura al Secretariado Permanente y "Catalunya"

Secretaria General, Rosario Luchena Granados "Charo", AA.DD. Valles Oriental

Secretaria de Organización, Antonio Casado Merino "Tony", Metal de Viladecans-Baix Llobregat

Secretaria de Acción Sindical, Carlos Navarro Zea, Transportes i Comunicacions Barcelona.

Secretaria de Acción Social, Marcos Costa Sanroma, OO.VV. Sabadell.

Secretaria de Comunicación, Álvaro Ifigo Quiñero, AA.DD. Valles Oriental.

Secretaria de Tesorería, Eulalia Piñol Bargallo, AA.DD. Tarragona

Secretaria de Formación, Javier Liste Limes, Únic de Girona

Secretaria de Género, María Carballo López, Administració Pública de Barcelona

Secretaria de Jurídicas, Oscar Justicia Torres, OO.VV. Sabadell

Secretaria de Salud Laboral, José Luis Gómez Aranda (Metal) Viladecans-Baix Llobregat

Director del Catalunya. Juan Antonio Turmo Betorz, Sanitat Barcelona.

Comisión Económica.

Jesús Álvarez Rabanal, Banca Barcelona

Francisco Javier Zapata Eroles, Administración Pública Barcelona

Pedro Duque Tejedor, Minería, Energía y Químicas del Baix Penedès

Comisión de Garantías

José Ángel Clércoles Gracia, Transportes i Comunicacions Barcelona

Luis Ortega Fernández, Administración Pública Barcelona.

Jordi Alcasser i Iber, AA.DD. Viladecans- Baix Llobregat

Firmado y sellado por la Secretaria General del Sindicato de Actividades Diversas del Valles Oriental

Rosario Luchena

Secretaria General de la CGT del Vallès Oriental

Punt 6.1. Candidatura avalada per Terrassa AADD, Anoia Metall, Anoia AADD

CONFEDERACIÓ GENERAL DEL TREBALL
SINDICAT D'ACTIVITATS DIVERSES DE TERRASSA
C/ RAMÓN LLULL 130-134
08224 TERRASSA (BARCELONA)

CANDIDATURA PROPOSADA PEL SECRETARIAT PERMANENT DE CATALUNYA

Secretaria general: Ermengol Gassiot Ballbé (sindicat d'AADD de Terrassa)
Secretaria d'Organització: Ricardo Merino Guerrero (sindicat del Metall de l'Anoia)
Secretaria d'Acció sindical: Oscar Murciano Picón (sindicat d'AADD de Terrassa)
Secretaria d'Acció social: Iru Moner Tomas (sindicat del Metall de Barcelona)
Secretaria de Gènere: Montse Sánchez Martínez (sindicat del Metall del Baix Llobregat)
Secretaria de Comunicació: Toni Edo Díaz (sindicat de Transports i comunicacions de Barcelona)
Secretaria de Formació: Martín Navarro Zamora (sindicat d'Administració Pública de Barcelona)
Secretaria de Finances: Elvira Batlles García (sindicat de Banca, Oficines i Despatxos de Barcelona)
Secretaria d'Administració: Carles Cunquero Uriarte (sindicat de Banca, Oficines i Despatxos de Barcelona)
Secretaria de Jurídica: Saturnino Mercader Talavera (sindicat de Transports i comunicacions de Barcelona)
Secretaria de Salut laboral: Julio Prieto Osés (sindicat d'AADD del Baix Llobregat)
Secretaria de Memòria Històrica: J. Mª Pi Janeras (sindicat d'AADD de Terrassa)

Revista Catalunya:

Coordinador de la Revista Catalunya: Manuel (Lolo) Quesada Carrasco (AADD Sabadell)

Comissió de garanties:

Daniel Montesinos Quijada (sindicat d'AADD de Rubí)
Mª Àngels Font Selva (sindicat d'AADD de Terrassa)
Àngel Bosqued Tapia (sindicat de Banca, Oficines i Despatxos de Barcelona)

Comissió econòmica:

José Sorni Montolio (sindicat del Metall de Barcelona)
Jesús Álvarez Rabanal (sindicat de Banca, Oficines i Despatxos de Barcelona)
Eva García de la Barrera (sindicat de Banca, Oficines i Despatxos de Barcelona)

Secretari d'Organització

Terrassa, 28 de setembre de 2018

Punt 6.2. Elecció de la Comissió de garanties

Cap candidatura assoleix 2/3 dels vots, per tant la comissió queda deserta

	MONTESINOS	FONT	BOSQUED	CIERCOLES	ORTEGA	ALCASSER
Vots	190	196	190	147	141	141
Sindicats	24	25	24	20	19	19

Punt 6.3. Elecció de la Comissió econòmica

Només una candidatura (Jesús Álvarez) assoleix 2/3 dels vots, però en ser un òrgan col·legiat la comissió queda deserta

	SORNI	ALVAREZ	GARCIA	ZAPATA	DUQUE
Vots	196	337	190	141	147
Sindicats	25	44	24	19	20

Punt 6.4. Elecció de la direcció de la Revista Catalunya

És elegit Manuel Quesada Carrasco (AADD Sabadell)

	QUESADA	TURMO	TOTAL
Vots	196	142	338
Sindicats	25	20	45

Punt 6.5. Elecció de les secretaries del Secretariat Permanent

6.5.1. Secretaria d'Administració

És elegit Carles Cunquero Uriarte (Banca Barcelona)

	SI	NO CONFORME	ABS	TOTAL
Vots	197	128	7	332
Sindicats	26	17	1	44

6.5.2. Secretaria de Memòria Històrica

És elegit Josep Maria Pi Janeras (AADD Terrassa)

	SI	NO	TOTAL
Vots	190	147	337
Sindicats	24	20	44

6.5.3. Secretaria de Jurídica

És elegit Saturnino Mercader Talavera (Transports Barcelona)

	MERCADER	JUSTICIA	TOTAL
Vots	196	141	337
Sindicats	25	19	44

6.5.4. Secretaria de Finances

És elegida Elvira Batlles Garcia (Banca Barcelona)

	BATLLES	PIÑOL	TOTAL
Vots	196	141	337
Sindicats	25	19	44

6.5.5. Secretaria de Comunicació

És elegit Toni Edo Díaz (Transports Barcelona)

	EDO	QUIÑONERO	TOTAL
Vots	180	158	338
Sindicats	23	22	45

6.5.6. Secretaria de Gènere

És elegida Montse Sánchez Martínez (Metall Baix Llobregat)

	SÁNCHEZ	CARVALLO	TOTAL
Vots	190	148	338
Sindicats	24	21	45

6.5.7. Secretaria de Formació

És elegit Martin Navarro Zamora (Adm. Públ. Barcelona)

	NAVARRO	LISTE	TOTAL
Vots	180	158	338
Sindicats	23	22	45

6.5.8. Secretaria de Salut Laboral

És elegit Julio Prieto Osés (AADD Baix Llobregat)

	PRIETO	GÓMEZ	TOTAL
Vots	196	142	338
Sindicats	25	20	45

6.5.9. Secretaria d'Acció Social

És elegit Iru Moner Tomas (Metall Barcelona)

	MONER	COSTA	TOTAL
Vots	201	137	338
Sindicats	26	19	45

6.5.10. Secretaria d'Acció Sindical

És elegit Òscar Murciano Picón (AADD Terrassa)

	MURCIANO	NAVARRO	TOTAL
Vots	190	148	338
Sindicats	24	21	45

6.5.11. Secretaria d'Organització

És elegit Ricardo Merino Guerrrero (Metall Anoia)

	MERINO	CASADO	TOTAL
Vots	196	141	337
Sindicats	25	19	44

6.5.12. Secretaria General

És elegit Ermengol Gassiot Ballbé (AADD Terrassa)

	GASSIOT	LUCHENA	TOTAL
Vots	197	141	338
Sindicats	26	19	45

ACTES

Viernes 19 Mañana

1- Apertura del Congreso

Después de la presentación y saludo del sindicato organizador de la Anoa y de actual presidente, se constituye la mesa a las 12:40. **(Anexo 1 Adjunto)**

2- Constitución de la Mesa del Congreso i de las comisiones (Anexo 1 Adjunto)

12:49 Inicio del congreso con el saludo del presidente de la mesa y exposición de horarios.

Propuesta de horarios, por votación a mano alzada, para determinar la hora de cierre. Resultado final:

14:00h a 16:00h para comer viernes y sábado

Cierre de sesiones: 21:00h

Inicio de sesiones: 9:30h

12:56 Constitución de las diferentes comisiones (**Anexo 1 Adjunto**)

13:04 Exposición todos los invitados que participaran

13:06 Toma de palabra Agua es Vida

13:10 Toma de palabra de la CNT de Medinaceli

13:11 Toma de palabra Fundación Salvador Seguí

13:18 Aceptación de la presencia de TVE

13:22 Tiene la palabra **Comisión revisora de credenciales**

13:26 Se da turno de palabra

13:27 Toma de palabra Transporte Barcelona

13:28 Toma de palabra Comisión revisora en respuesta Transporte Barcelona.

13:29 Debate entre Transporte de Barcelona y Comisión revisora de Credenciales. Comisión de revisora de Credenciales pasa el debate al plenario.

13:30 Toma de palabra Sindicato de Transporte de Maresme

13:33 El presidente de la mesa interviene, para dar aclaraciones. No dando por válida la acreditación de un delegado Sindicato de Transporte de Maresme, por pertenecer a Transportes Barcelona.

13:40 Consulta Transporte Barcelona

13:41 Cierre de sesión de la mañana viernes 19.

Viernes 19 Tarde

16:16 Reclamación de puntualidad.

16:17 Inicio sesión de la Tarde.

16:18 Toma de palabra comisión revisora de credenciales. **(Anexo 2 Adjunto)**

16:39 Repartida la resolución de la comisión de Escrutinio

16:44 Toma de palabra de la Comisión de Escrutinio

16:46 Turno de Palabras

16:47 Toma de palabra Alt Camp i Conca de Barberà

16:53 Toma de palabra Banca Barcelona

16:56 Toma de palabra Administración Pública Barcelona

16:57 Toma de palabra Transporte Barcelona

17:02 Respuesta comisión de Escrutinio

17:04 Toma de palabra Anoia Metall

17:05 Toma de palabra Banca Barcelona

17:09 Toma de palabra de Transporte de Barcelona

17:13 Toma de palabra la Comisión de Escrutinio

17:17 Lectura de los artículos 9 y 10 del reglamento de congresos por parte de la mesa y aclaraciones.

17:19 Toma de palabra Transporte de Barcelona.

17:22 Toma de palabra Comisión de Escrutinio

17:25 Toma de palabra Viladecans actividades diversas

17:28 Votación validez de la resolución de la Comisión de Escrutinio

Favor: 123 (15 sindicatos)
(5 sindicatos) De 339 (44 sindicatos)

Contra: 188 (24 sindicatos)

Abstención: 28

17:40 Comisión de escrutinio se retira para rectificar dictamen

17:42 Toma palabra Comisión de credenciales.

17:44 Receso hasta 18:10

18:16 Toma de palabra de la Comisión de Escrutinio con el nuevo dictamen. **(Anexo 3.1, Anexo 3.2, Anexo 3.3 Adjunto)**

3- Informe de gestión del Secretariado Permanente

18:19 Toma la palabra Secretario Permanente sobre Informe de gestión

18:21 Toma la palabra Transportes de Barcelona.

18:24 Toma la palabra Transportes de Barcelona.

18:35 Votación informe gestión secretariado permanente. Si aprobada

18:43 Votación gestión Cataluña. Si aprobada

18:48 Votación gestión Garantías. Si aprobada

18:52 Votación gestión secretaría de finanzas. Si aprobada

18:56 Votación gestión Salud laboral. Si aprobada

19:00 Votación gestión secretaría jurídica. Si aprobada

19:03 Votación gestión de género. Si aprobada

19:06 Votación gestión secretaría de comunicación. Si aprobada

19:10 Votación gestión secretaría de administración. Si aprobada

19:13 Votación gestión secretaría acción social. Si aprobada

19:17 Votación gestión acción sindical. Si aprobada.

19:20 Votación secretaría de organización. No aprobada.

19:26 Votación secretariado permanente. Si aprobada

19:34 Receso hasta 19:48

19:49 Votación reprobación escrito de informe de gestión de Josep M^a Pi como secretario de organización. Si aprobada

19:55 Toma la palabra Nati Díaz Muriella (PAH)

19:59 Toma la palabra comisión económica, quedando aprobado el informe. **(Anexo 4 Adjunto)**

20:04 Toma la palabra comisión del punto 4.

20:10 Turno de palabras.

20:38 Fin sesión de la tarde viernes 19.

Sábado 20 mañana

9:40 Inicio sesión sábado 20 mañana

4- Acción sindical y social: La CGT de Catalunya como herramienta de transformación social. Precariedad laboral. (Anexo 14 Adjunto)

9:41 Recogida de votos particulares del punto 4.

9:54 Turno de palabra Sr. Álvarez, mientras se acaba de recoger los votos particulares.

10:08 Turno de palabras para el dictamen punto 4

10:11 Turno de palabra Transporte de Barcelona.

10:17 Turno de palabra comisión dictamen punto 4

10:19 Turno de palabra Ponente Ermengol sobre su ponencia

10:22 Votación del Dictamen punto 4. Si Aprobado

10:26 Comienzo turnos de palabra votos particulares.

10:27 Voto particular 1: Defiende Osona, Actividades diversas.

10:29 Respuesta comisión de ponencias punto 4, al voto particular 1

10:30 Lectura de documento dl Secretario Administración saliente, solicitado anteriormente por la mesa
(Anexo 5 Adjunto)

10:32 Votación del voto particular 1. Si aprobado **(Anexo 6 Adjunto)**

10:36 Voto particular 2: Defiende Valles Oriental, Actividades diversas.

10:39 Respuesta comisión de ponencias punto 4, al voto particular 2

10:43 Turno de palabra Transporte Barcelona

10:44 Turno de palabra Sanidad Barcelona

10:45 Votación del voto particular 2. Si aprobado **(Anexo 7 Adjunto)**

10:50 Voto particular 3: Defiende Transporte Barcelona.

10:51 Respuesta comisión de ponencias punto 4, al voto particular 3

10:53 Turno de palabra del Vallès Oriental, Actividades diversas.

10:54 Votación del voto particular 3. No aprobado **(Anexo 8 Adjunto)**

10:58 Voto particular 4: Defiende Administración pública Barcelona.

11:04 Respuesta comisión de ponencias punto 4, al voto particular 4

11:04 Turno de palabra de Transporte Barcelona.

11:10 Turno de palabra de Limpieza Barcelona.

11:11 Turno de palabra de Enseñamiento Barcelona.

11:13 Turno de palabra de Sanidad Barcelona.

11:14 Turno de palabra de Vallès Oriental. Actividades diversas.

11:16 Turno de palabra de Banca Barcelona.

11:22 Votación del voto particular 4. No aprobado (**Anexo 9 Adjunto**)

11:27 Voto particular 5: Defiende Enseñamiento Barcelona

11:32 Respuesta comisión de ponencias punto 4, al voto particular 5

11:34 Aclaraciones de lo que se pide Voto particular 5

11:40 Turno de palabra de Transporte Barcelona.

11:41 Turno de palabra de Baix Penedès, Actividades diversas

11:43 Turno de palabra de Vallès Oriental. Actividades diversas.

11:45 Turno de palabra de Administración pública Barcelona.

11:48 Turno de palabra de Sanidad Baix Llobregat

11:49 Turno de palabra de Metal Baix Llobregat

11:50 Turno de palabra de Enseñamiento Barcelona.

11:51 Votación del voto particular 5. Sí aprobado (**Anexo 10 Adjunto**)

11:53 Voto particular 6: Defiende Enseñamiento Barcelona

12:04 Respuesta comisión de ponencias punto 4, al voto particular 6

12:10 Turno de palabra de Transporte Barcelona.

12:14 Turno de palabra de Sanidad Barcelona.

12:15 Turno de palabra de Sanidad Tarragona

12:17 Turno de palabra de Actividades diversas Baix Camp-Priorat

12:19 Turno de palabra de Espectáculos Barcelona

12:20 Turno de palabra de Actividades diversas Sallent

12:22 Turno de palabra de Administración pública Barcelona

12:26 Turno de palabra de Actividades diversas Vallès Oriental

12:28 Turno de palabra de Metal Baix Llobregat

12:31 Turno de palabra de Limpieza Barcelona

12:34 Turno de palabra de Enseñamiento Barcelona

12:38 Turno de palabra de Metal Viladecans

12:40 Turno de palabra de Sanidad Terrassa

12:44 Votación del voto particular 6. Si aprobado **(Anexo 11 Adjunto)**

12:53 ~~Voto particular 7~~: Defiende Banca Barcelona. (Anulado)

12:54 Turno de palabra de Limpieza Barcelona

12:56 Turno de palabra de Sanidad Barcelona

12:56 Turno de palabra de Espectáculos Barcelona

12:57 Turno de palabra de Metal Baix Llobregat

12:58 Turno de palabra de Actividades diversas Terrassa

13:00 Turno de palabra de Actividades diversas Vallès Oriental

13:06 Turno de palabra de Enseñamiento Barcelona

13:08 Turno de palabra de Banca Barcelona

13:12 Turno de palabra de Actividades diversas Girona

13:14 Turno de palabra de Transportes Barcelona

13:19 Turno de palabra de Administración Pública Barcelona

13:20 Aclaración sobre el voto ~~particular 7~~ por el presidente de mesa. Queda anulado y no hay votación.
(Anexo 12 Adjunto)

13:26 **Voto particular 7**: Defiende Metal Sabadell Barcelona.

13:29 Turno de palabra de Actividades diversas Terrassa

13:30 Turno de palabra de Espectáculos Barcelona

13:31 Turno de palabra de Actividades diversas Vallès Oriental

13:33 Turno de palabra de Banca Barcelona

13:35 Turno de palabra de Metal Sabadell

13:36 Turno de palabra de Sanidad Tarragona

13:37 Turno de palabra de Transportes Barcelona

13:39 Turno de palabra de Metal Anoia

13:40 Turno de palabra de Energía Baix Penedès

13:41 Turno de palabra de Actividades diversas Tarragona

13:43 Votación del voto particular 7. No aprobado (**Anexo 13 Adjunto**)

13:47 Finalización del punto 4 (**Anexo 14 Adjunto**)

13:48 Toma de palabra de la cooperadora.

13:52 Fin sesión sábado mañana

Sábado 20 mañana

16:12 Inicio sesión sábado tarde

5- Estatutos (Anexo 15 Adjunto)

16:13 Toma de palabra de la portavoz de la comisión punto 5.

16:17 Aclaraciones del presidente de mesa sobre el dictamen de la comisión del punto 5

16:20 Toma de palabra Actividades diversas Vallès Oriental

16:21 Votación del dictamen del punto 5. Estatutos. Si aprobada.

16:26 Queda cerrado el punto 5.

16:27 Intervención especial. Toma de palabra de varios sindicatos sobre llamada a huelga general feminista el 8 de marzo

16:32 Toma de palabra Actividades diversas Vallès Oriental sobre resolución. Aprobada por aclamación.
(Anexo 16 Adjunto)

6- Elección i nombramiento del Secretario Permanente (Anexo 17 Adjunto)

16:41 Turno de palabra de Metal de Viladecans

16:42 Turno de palabra de Actividades diversas Vallès Oriental

16:43 Turno de palabra de Transportes Barcelona

16:44 Turno de palabra de Administración pública Barcelona

16:45 Turno de palabra Actividades diversas Terrassa

16:50 Turno de palabra de Espectáculos Barcelona

16:51 Turno de palabra de Actividades diversas Vallès Oriental por alusión

16:55 Turno de palabra de Carles Cunquero por alusión

16:58 Aclaraciones del presidente de mesa sobre los estatutos de CGT Catalunya.

17:05 Toma de palabra de Transportes Barcelona

17:09 Receso hasta las 17.30

17:45 Votación candidaturas comisión económica. **No se ha llegado 2/3 partes, no hay comisión económica.**

17:55 Votación candidaturas comisión de Garantías. **No se ha llegado 2/3 partes, no hay comisión de Garantías.**

18:08 Votación de la dirección de la Revista Catalunya. Queda nombrado **Manuel Quesada Carrasco.**

18:14 Votación Secretaría de Administración. Queda nombrado **Carles Cunquero Uriarte**.

18:18 Votación Secretaría Memoria Histórica. Queda nombrado **Josep M^a Pi Janeras**.

18:23 Votación Secretaría Jurídica. Queda nombrado **Saturnino Mercader Talavera**.

18:28 Votación Secretaría Finanzas y/o tesorería. Queda nombrada **Elvira Batlles García**.

18:33 Votación Secretaría Comunicación. Queda nombrado **Toni Edo Díaz**.

18:38 Votación Secretaría de Género. Queda nombrado **Montse Sánchez Martínez**.

18:42 Votación Secretaría de Formación. Queda nombrado **Martín Navarro Zamora**.

18:47 Votación Secretaría de Salud Laboral. Queda nombrado **Julio Prieto Osés**.

18:52 Votación Secretaría de Acción Social. Queda nombrado **Iru Moner Tomas**.

18:57 Votación Secretaría de Acción Sindical. Queda nombrado **Oscar Murciano Picón**.

19:01 Votación Secretaría de Organización. Queda nombrado **Ricardo Merino Guerrero**.

19:04 Votación Secretaría General. Queda nombrado **Emergol Gassiot Ballbé**.

19:09 Discurso de despedida y agradecimiento del presidente de la mesa:

Comiat del President de la Mesa del XI Congrés de la CGT de Catalunya a Òdena-Igualada

Donar les gràcies a les companyes de la Mesa per la seva feina i especialment al company Quim Garreta, seu és l'aplicació que hem fet servir per les votacions, per haver compartit amb ell les funcions de la Mesa d'uns quants Congressos de la CGT de Catalunya.

He estat President, un honor immens, de gairebé la totalitat dels Congressos de CGT-Catalunya, des de 1985, i és l'hora de donar un pas al costat per permetre el protagonisme necessari a altres companyes.

No vull acomiadar-me d'aquest Congrés sense valorar i reconèixer la tasca de les companyes que van fer possible que CGT-Catalunya sigui el que és avui dia. No hi son totes, però si que és un tastet molt representatiu, al meu parer; el company Mestre de Vilanova; Pedro Duque de l'Arboç; Joan Rosich de Reus; Ortiz i Cayuela de Manresa; Pere Giner de Sallent; Pere i Ricardo d'Igualada; Joan Carles Benito de Mataró; Julio de Badalona; Quique, Isidro i Cristo de Santa Coloma; Antonio Bernal i Juan Avila de Rubí; Rafael Baitg de Lleida; Xavi Ramell de Cornellà; Pepe Berlanga de Banca; Àngel Bosqued d'Assegurances; Juli Camps d'Administració Pública; Paco Marín i Ciércoles de Metro; Emili Cortavitarte d'Ensenyament; Gerardo Sardà de Correus, de Madrid, de València.; José Cases Alfonso d'Espectacles Públics, referent imprescindible de la trajectòria comuna; Àngels Rodríguez de la FSS, sempre als nostres cors i Pepe March de Correus, Secretari General Confederal de CGT probablement als temps mes durs que ha travessat aquesta organització, gran amic personal i el referent sindical que més ha influenciat en el meu compromís i militància.

Vull constatar, si no era prou evident, que no més hi ha una companya a la meva llista d'agraïments. No està fet expressament, és el reflex, com deia el nostre Secretari General a la sessió d'apertura del Congrés, d'una CGT d'homes, amb més de 40 anys i de sectors amb garanties sindicals mínimes. Si no apostem i impulsem decididament una CGT impregnada, fins al moll de

l'ós, de continguts feministes no ens atansarem a fer possible la societat llibertària volguda i pretesa. La revolució social, entre altres coses, serà feminista o no serà.

Gràcies als congressistes per la vostra col·laboració i comprensió.

¡¡¡ Visca la CGT. Visca la Classe Treballadora. !!!

Paco Núñez. President del XI Congrés de la CGT de Catalunya.

7- Clausura del Congreso.

19:14 Discurso del nuevo Secretariado permanente.

19:28 FINALIZACIÓN DEL XI Congreso de CGT Cataluña Igualada-Òdena